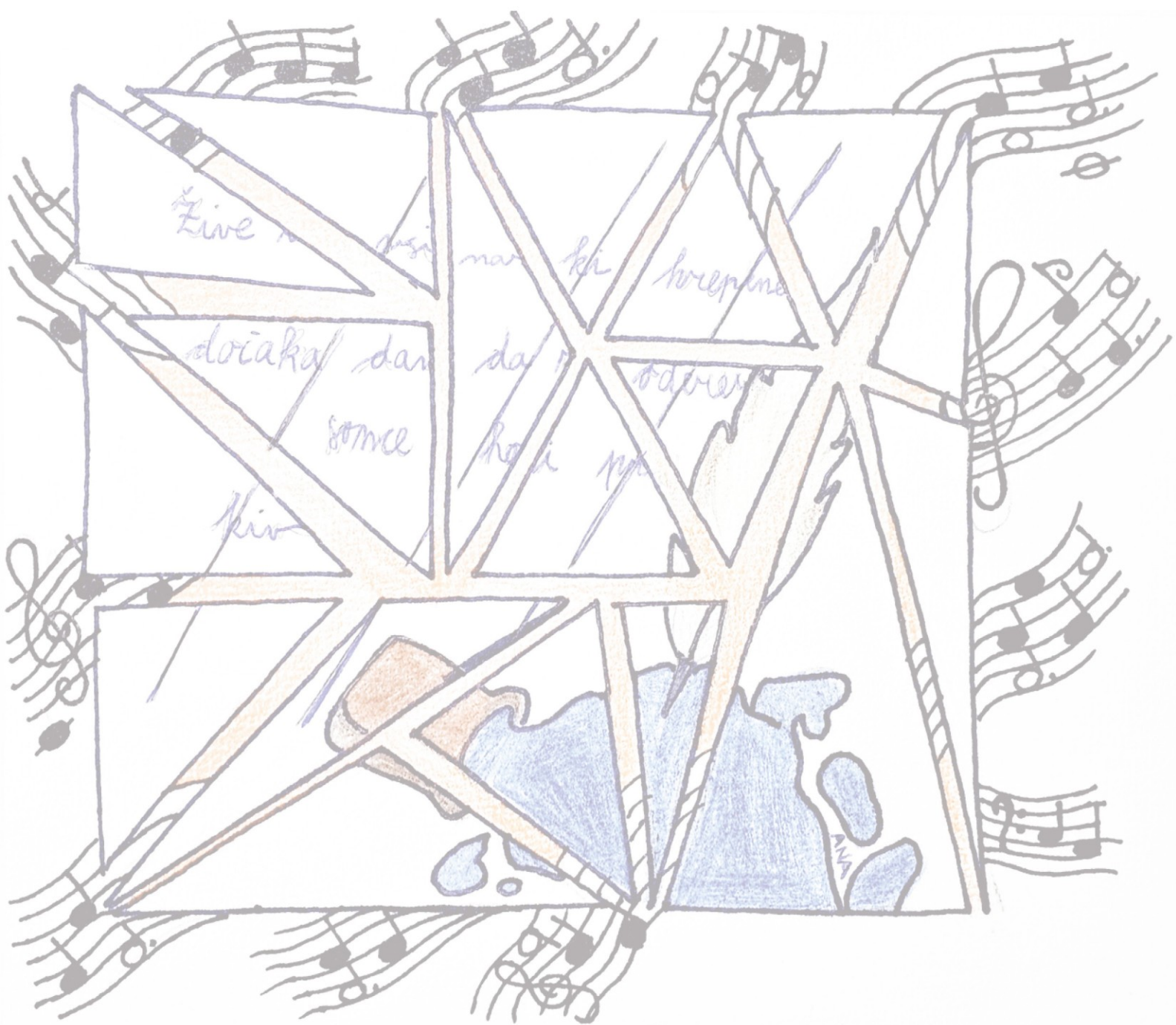

PRVI PANJ

OŠ dr. Franja Žgeča Dornava

Literarno glasilo učencev
Osnovne šole dr. Franja Žgeča Dornava

Kaj vemo o času? Da gre in mineva.
Je zdajšnji, pretekli, prihodnji in večni.
Nam gleda na ure, ne mara zamude
in teče prehitro, ko skupaj smo srečni.

Najboljši od časov so časi svobodni,
najlepši pa čas, ki porabiš ga zase.
Lahko ga po svoje deliš in sestaviš,
lahko le skomigneš pa rečeš »ne-da-se«.

(Feri Lainšček)

Spoštovani bralci,

prišel je čas, da se z glasilom literarnih izdelkov in likovnih upodobitev učencev naše šole podate na potovanje ...

Glasilo Prvi panj ni le zbirka besed; je most med preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo. Predstavlja prostor, kjer se ustvarjalnost svobodno izraža, kjer vsak stavek in vsaka črta postaneta odtis časa, ki je zabeležen v umetniških stvaritvah.

Želim, da začutite utrip ustvarjalnega duha, ki je učenke in učence motiviral in poganjal k razmišljanju. Vse, kar najdete v tem glasilu, odseva trud in raznolikost, ki ju prinašamo v svet.

Zahvaljujem se ustvarjalcem, ki so prispevali k izdaji, in vam, bralcem, ki boste začutili moč besed. Naj bo to literarno-likovno potovanje navdihujoče in nepozabno.

Nataša Ropič, učiteljica slovenščine

Tarik Novak, 3. b

FRANCE PREŠEREN

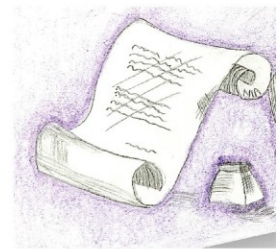
Prešeren, naš najljubši pesnik,
ti si ustvarjal prelepe pesmi.
Ampak škoda, da te ni več med nami,
zato smo ti posvetili državni praznik.

Mark Šegula, 2. b

KJE JE MAMI?

Kje si mami?
Si se izgubila?
Mami, kje si?
Rad te imam.
Mami, mami, kje si?
Mami, lačen sem.
Mami, žejen sem.
Mami, pridi, prosim.
Mami, tu si.
Rad te imam.

Alen Skodič, 3. a

MOJA MAMI

Moja mami je prav posebna mami.
Moja mami vse naredi zame.
Naredi mi kosilo, zlika oblačila,
z mano ušpiči kakšno bedarijo,
še raje pa mi kupi sladkarijo.

Zala Šoštarič, 3. a

SLOVENIJA

Slovenija, moja domovina,
moj lepi dom.

Slovenija, ti si lepa kakor roža,
srečna sem, ko me tvoja roka boža.

Slovenija, imam te rada
in te nikomur ne dam.

Zala Šoštarič, 3. a

Tristan Menhart, 3. a

Zoja Slana, 3. a

LETNI ČASI

Jesen je odšla, bo zima prišla.
Bo dež nam odgnala in sneg pripeljala.

Čez gore bo sonce vse bolj nam sijalo,
veselja in rožic ne bo nam premalo.

In končno vse bolj bo toplo,
konec bo šole, na morje gremo.

Zala Kralj, 3. b

SLOVENIJA

Slovenija je imenitna,
ker je tudi voda pitna.
Je zelo mala,
a trda kot skala.

Je zelo prijazna
in nikoli ni prazna.
Rada pomaga
in rada zmaga.

Tu je veliko gozdov
in prijaznih volkov.
Slovenija je iskrena
in do držav poštena.

Jakob Golob, 3. b

Zala Šoštarič, 3. a

Nuša Kaučević, 3. a

Zala Kralj, 3. b

POMLAD IN POLETJE

Ko bo pomlad prišla,
narava bo cvetela vsa.
Veliko bo deževalo
in veliko luž nam bo dalo.

Ptice se bodo vrnile
in na drevesih gnezda naredile.
Čebele se bodo prebudile
in veliko medu naredile.

Poletje se bo začelo
in sonce nas bo grelo.
Mi se bomo veselili,
ker se od šole bomo poslovili.

Nija Belšak, 3. b

ROJSTNI DAN

Meseca junija jaz rojstni dan
praznujem
in s prijatelji se obdarujem.
Ko sorodniki pridejo, se razveselim,
saj od vsakega en objemček dobim.

Na mizi torta že stoji,
na njej svečka gori.
Svečko pihnem, zamižim
in nekaj lepega si zaželim.

Ko odrasli še klepetajo pri mizi,
s prijatelji umaknemo se čisto na izi.
Skupaj se igramo in veselimo,
komaj čakamo, da naslednje leto
ponovno se dobimo.

Eva Hrenko, 3. b

Lan Krajnc, 3. b

Alen Skodič, 3. a

SLOVENIJA

Res nisem veliko videl še sveta,
a mami ga je.

Pravi, da najlepše je doma.

Nismo veliki, a imamo vse.
Modro morje, bistre reke in visoke gore.
Polja mala in velika
in gozdove zelene, kot se šika.

Tu živijo ljudje, ki imajo veliko srce
in pridne, delovne roke.
Zame lepše države ni,
kot si Slovenija ti!

Jan Ljubič, 4. b

Nija Ozmec, 3. b

PESEM O PRIJATELJSTVU

Prijatelj je tisti,
ki ti pomaga in vedno
stoji ob strani.
S prijateljem se igrava,
vedno ti da lep predlog.
Prijatelju se ne da odreči.

Natja Vnuk, 4. a

ŠOLA

Ko zjutraj budilka me zbudi,
se v šolo mi mudi.
Na mizi zdrav zajtrk čaka me.
Umijem si še zobe in hitro pot pod noge.

V šoli zvonec že zvoni.
Uh, še sreča, da nisem kot moj brat,
ki skoraj vedno zamudi.

Učimo se brati in računati
ter še na tisoče drugih stvari,
da nekoč policisti,
zdravniki, ekonomisti
ali učitelji bomo lahko mi vsi.

Jan Ljubič, 4. b

Marko Krajnčič, 3. b

NAŠA ŠOLA

Ko šolski zvonec zazvoni,
v učilnice pohitimo vsi,
naš učitelj prihiti
in mirni smo mi.

Na nižji stopnji se igrajo,
mi pa zvezke listamo.

Takrat veseli smo vsi,
ko pri glasbi himna se glasi.

Ko matematiko izračunamo,
k športu pohitimo.

Ko pa šolski zvonec se oglasi,
na kosilo odhitimo mi.

Drugi dan vrnemo se vsi
in vse se ponovi,
ko sedemo za šolske klopi.

Lara Slodnjak, 5. a

Teo Šegula, 3. b

Eva Hrenko, 3. b

Filip Krajncič, 3. b

PESEM O BESEDI

Kaj je slovenska beseda?
To je beseda, ki nikoli ni bleda!
Z njo se zavrtim in z njenimi pojmi zaživim.
Zato za svojimi besedami stojim.
Ker to je beseda, ki nikoli ni prazna in bleda.
Hitro skočim z njo v raj, ker to je beseda za naprej in za nazaj.

Loti Klara Šilak, 6. a

LJUBEZEN

Ljubezen je kot bolezen,
pride in gre, čaka te,
da do tebe pride,
da jo sprejmeš.

Ko jo sprejmeš,
začutiš srce ti,
poskakuje od jutra do noči,
miru ti ne pusti.

Ko te na miru pusti vse,
ti naenkrat lažje je,
na koncu vsega
živčnost odide in mir pride.

Blažka Golc, 7. a

Anže Horvat, 3. b

Jakob Golob, 3. b

LJUBEZEN

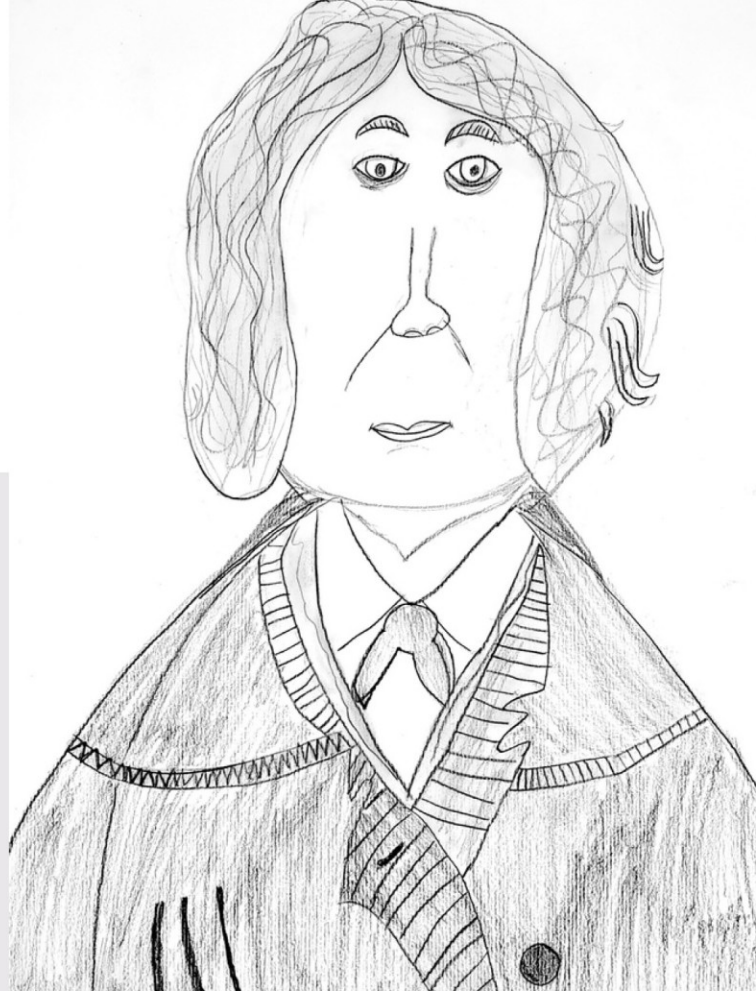
Ljubezen je prečudovita stvar.
Metuljčke ti v trebušček daje,
ko je prva, ne veš,
kaj se ti dogaja.

Ljubezen je prelepa,
saj toplino ti daje in
odpravi vse skrbi.

Ljubezen je res nora,
včasih lepa, včasih slaba,
a ni lepšega od ljubezenske topline.

Ljubezen je prava nadloga.
Kadar se ti usede v srce,
se je težko posloviti od nje.

Eva Žvegla, 7. a

Katarina Golob, 3. b

Lovro Trunk, 3. a

Manca Kolednik, 3. b

LJUBEZEN JE SKRIVNOST

Jaz vidim tebe,
tu, zraven sebe.

Midva sva lep par,
tvoje srce mi je dar.

S teboj se rad učim,
ti voljo gor držim.

Kadar zagledam tvoje oči,
se ljubezen v meni prebudi.

Ko žalosten bo dan,
te ne bom pustil same,
moja misel bo vedno s tabo.

Za vedno bom s teboj!
Ti moja roža,
ki me zjutraj po licu boža.

David Darabuš, 7. a

LJUBEZEN

Vsako jutro mi srček trepeta,
saj največja ljubezen je moja družinica.

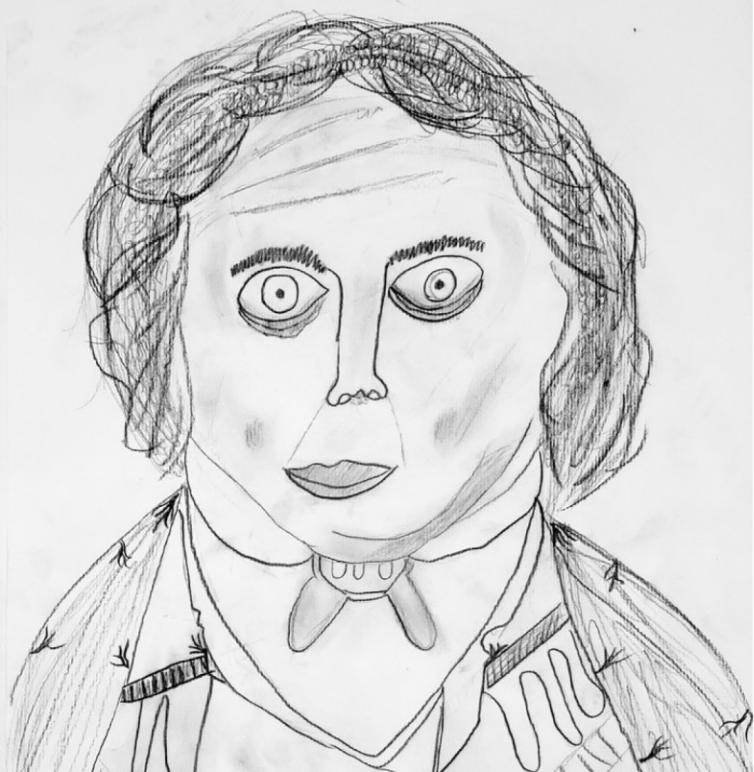
Me mamica in ati objameta,
sestrica pa mi potuho da.

Večkrat se z mojo šolo jezimo,
a med počitnicami se vsi veselimo.

Ko sem v težavah in rabim pomoč,
družina priskoči mi na pomoč.

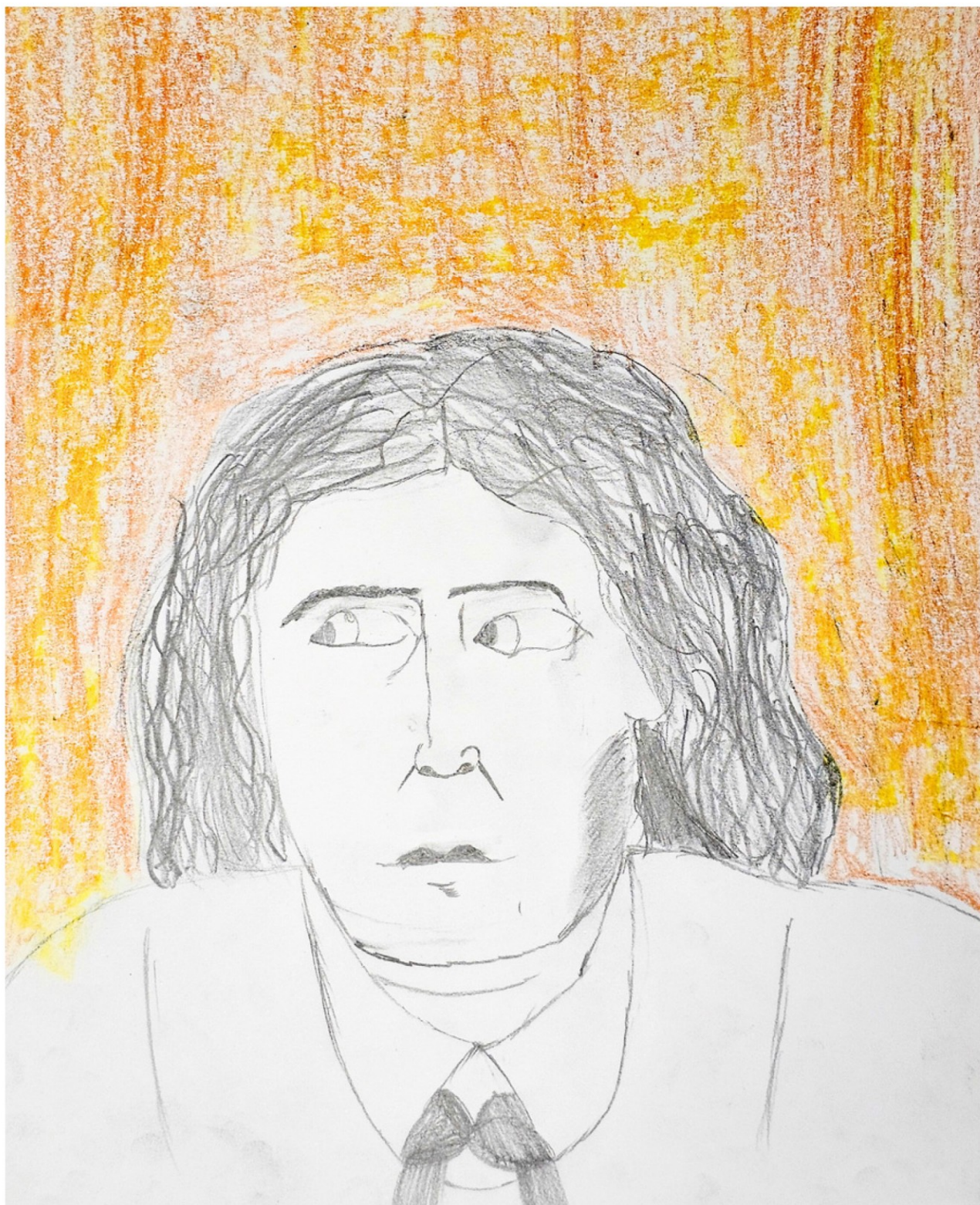
Staš Hanželič, 7. a

Nija Belšak, 3. b

Domen Janžekovič, 4. a

Natja Vnuk, 4. a

LJUBEZEN

Ljubezen je ena
in edina.
Lahko je brezhibna
in nepremagljiva.

Lahko te ponese
v najlepše čase,
lahko te zanese
v temne preglase.

Poln si teme
in ne veš, kaj bi storil.
Nobeden ni doma,
da bi se pokoril.

Le kaj naj storim,
da vse prebolim?
Naj vse pustim
in v nebesa poletim?

Katarina Krušič, 7. a

Ema Šoštarich, 4. a

Gaja Zemljarič, 4. a

Tin Valenko, 4. a

MOJ KUŽA

Moj kuža je majhen in igriv,
do nikogar ni vsiljiv.
Sliši na ime Billy,
pred stopnicami se vsakemu smili.

Rada se igrava,
saj med nama je ljubezen prava.
Dobro ve, ko grem v šolo,
saj takrat se zvije v rolo.

Ko pa pridem domov,
se vrti in skače kot sto volkov.
Čutim, da ima me rad,
zato mu vedno hočem hrano dat'.

Kadar utrujen je in zaspi,
se mu nikamor ne mudi.
Spi v svoji postelji,
dokler ga jutro ne zbudi.

Ko ga pogledam, se zavedam,
da je to kuža, s katerim imava iste lastnosti.
Včasih sva pridna in ubogljiva,
včasih pa ... polna norosti.

Anej Dvoršak, 7. a

Gabrijel Žiher, 4. b

Alya Vivola, 4. a

NAROBNE POT

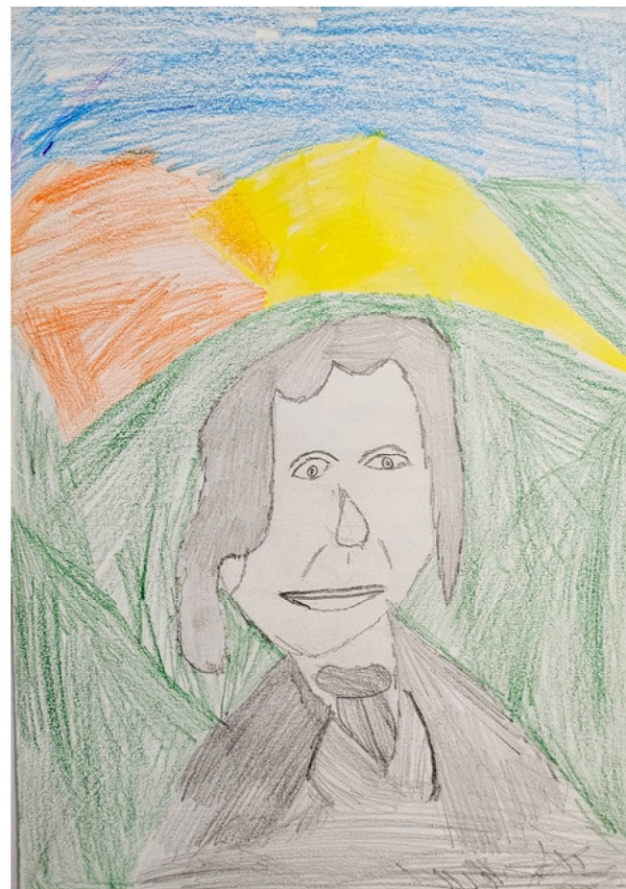
Fant brez srca
se je zaljubil do neba.
V grdo, ljubko deklico,
ki je nosila hišico.

Skupaj v šolo sta hodila
in nikoli se učila.
Brez učiteljev bi šola bila
čarobna, lepa, pravljčna.

Na poti domov
sta videla velik' volkov,
ki po zraku so leteli
in vesele zgodbe peli.

Šla sta po narobni poti,
vsak lahko tako se zmoti.
Bilo jima je lepo,
a tudi težko.

*Tina Brumen, Katarina Krušič,
Anej Dvoršak, Maj Terbuc, Nik Čeh, 7. a*

Matija Pihler, 4. b

Nal Kozar, 4. a

ČE BI BILA MARTIN KRPAN

Sem Martin Krpan,
a ne letim kot Peter Pan.
Kobilo imam
in jezdim v bran.

Prevažal sem angleško sol,
a to bilo je za upor.
Ko cesar srečal mene je,
me za uslugo prosil je.

Ker sem mu pomagal,
sem seveda zmagal.
Ljubili so me vsi
in mi pomagali.

To sem jaz, če bi bila Martin Krpan.

Špela Vesenjāk, 7. a

ČE BI BIL MARTIN KRPAN

Če bi bil Martin Krpan,
rajal bi cel dan.
V lepi vasi bi živel
in veselo pel.

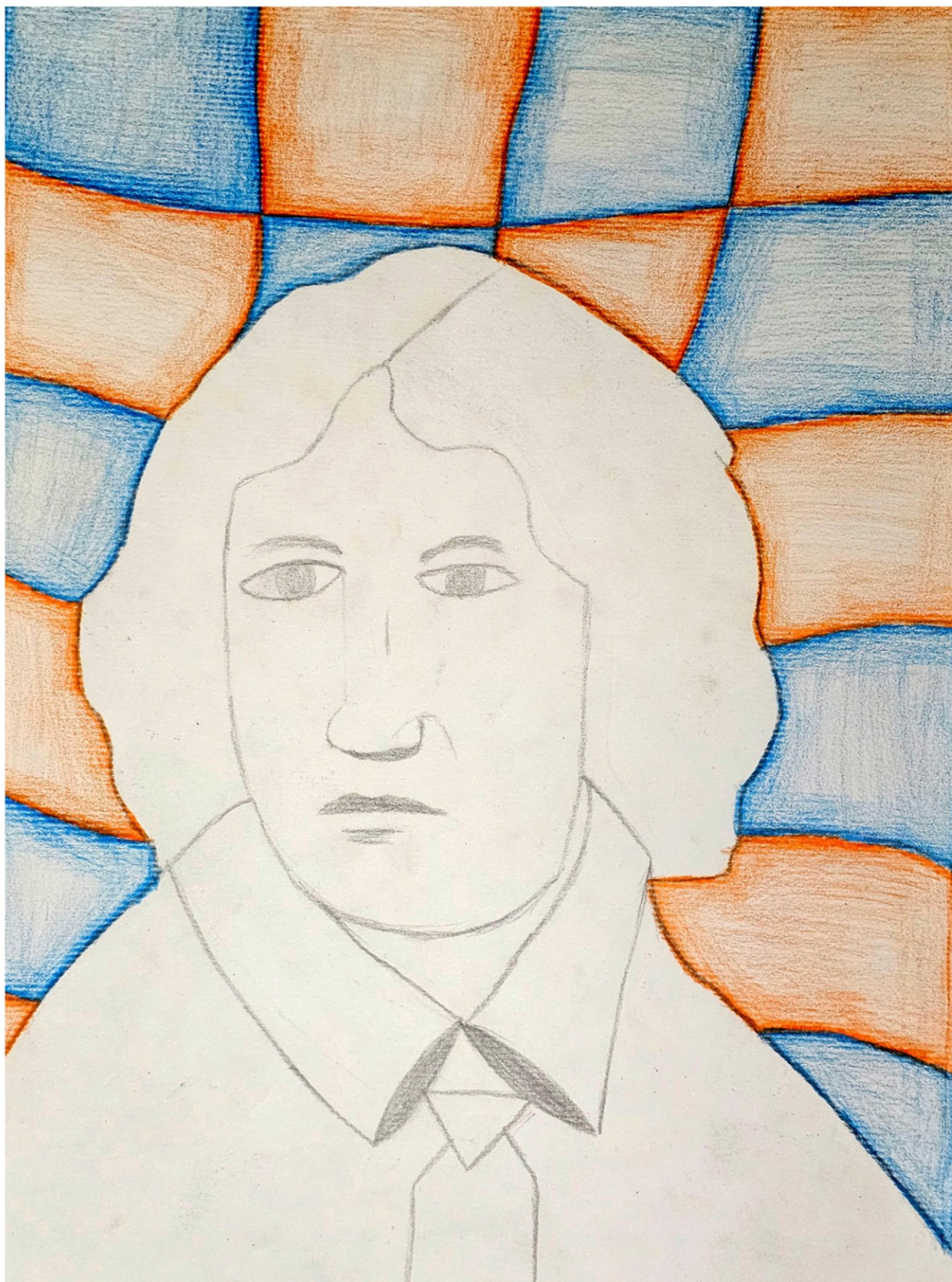
Srečal bi me kdaj pa kdaj
s kobilo mojo na skrivaj.
Sol angleško jaz bi nosil,
ti pa kazni mi natrosil.

Vi na Dunaj me vabili,
da bi se nekoga znebili.
Jaz, velik korenjak,
vse premagam kakor tank.

Zdaj zahvale kar letijo,
sem in tja me obletijo.
Eni se znebil' b' me radi,
drugi pa me obdržali.

Lepo je b'lo, dokler je b'lo,
a zdaj mi več ni šlo.
Saj moj ljubi domek mali,
me že čaka za vogali.

Katarina Krušič, 7. a

Jaka Rus, 5. a

MODERNI POVODNI MOŽ

Prišlo je poletje, ne raste več cvetje,
bilo je toplo in vroče zelo,
ko Uršika zala se je kopála.
Zagleda v morju povodnega moža,
srce ji razbija, ko z urnega neba.

Hotela je oditi, a se je zagozdila,
bila je v godlji, ker povodni se bliža.
Se je odgozdila in se rešila,
a prijel jo je povodni mož
in ji rekel lahko noč.

Uršika zala se spet je rešila,
a si nogo je zlomila,
plavala na vrh vodé,
ji kri curila je iz noge.
To videl je mož v daljavi,
in hitro približal se Uršiki zali.

Ko hotel rešiti jo je,
povodni mož prestrašil ga je
in tako ta zgodba končala se je.

Tjan Janžekovič, Valentin Kavnik, 8. a

Alina Marič, 5. a

Alias Krajncič, 5. a

Taja Srdinšek, 5. a

POVODNI MOŽ IZ PESNICE

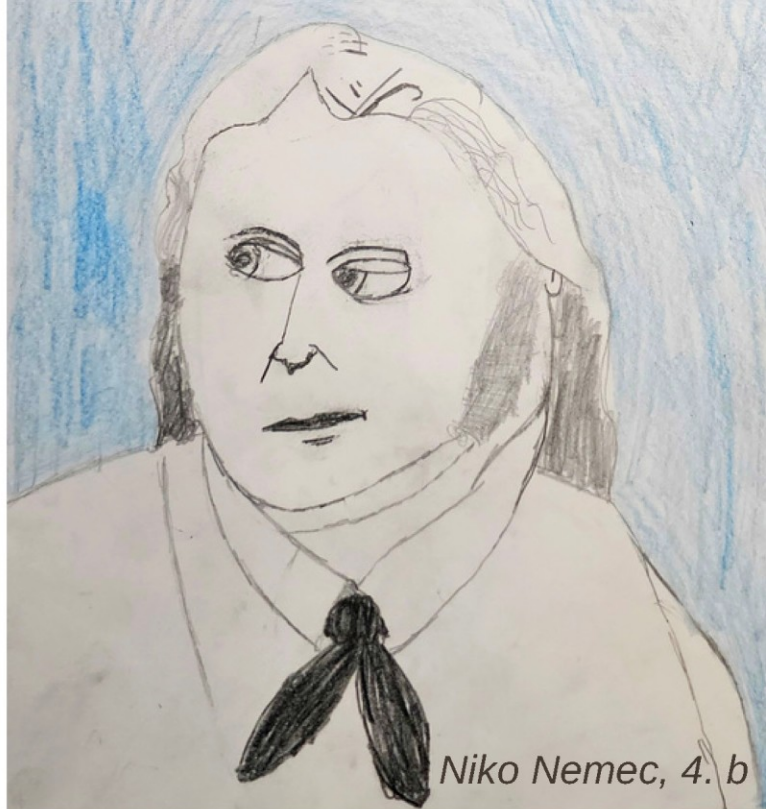
V Dornavi je bila velika veselica.
Danes tam vrti se vsaka lepotica.
Moških tam kar mrgoli,
a Urški nobeden se ne zdi.

Tam na voglu je sedela
in iskala vsa vesela,
tistega tapravega,
ki prišel bi brez čakanja.

Vsi fantje so jo vabili,
da bi do jutra plesala z njimi,
a Urška jih odklanja,
kljub temu da se ji vsaki moški klanja.

Naenkrat en mladenič se pripelje,
Stopi s skuterja in reče:
„Hej, mala, bova malo zaplesala?”

Naenkrat Urški se zasvetijo oči,
tedaj pa mu na hitro ugotovi
in pravi, da bi s takim, kot je on,
plesala svoje vse noči.

Takoj mladenič roko da na pas,
godba zaigra na ves glas,
naenkrat pa zasliši se mladen'čev
nizki bas: „Grev, Urška.”

Takrat sta brž sedla na skuter,
da bi prišla vsaj do jutri,
do obljubljenega sveta,
kjer bi živela leta vsa.

Naenkrat se je nesreča pripetila,
padla sta v reko,
ker sta prehitro s skuterjem zavila.

Nobeden videl ni ju več,
saj Pesnica v Dravo
zlila ju je preč.

Ela Rihtar, Tinkara Kozar, 8. a

Lara Janžekovič, 5. a

DORNAVSKA URŠKA

Vsak dan veselice so bile,
ki so se v Dornavi odvijale.
Tam s prijat'li je plesala
lepa, mlada, razigrana,
rada fante izigrala in jim vse pobrala.

S frendicami se je smejala,
ko da so fantje največja šala.
Slišal to je Janko mlad,
ugotovil, da je več nima rad.

Janko to ji je naravnost povedal,
v smer njene sestre je hitro pogledal.
„O, ti, predrznež!” mu je rekla in
k prijateljicam svojim stekla.

Janko stekel je za njo,
na kolenih odpuščanja prosil jo.
Ona ga je veselo zavrnila
in se k prijateljicam vrnila.

Veliko solz je potočila,
v žalosti se utopila,
nič od tega ni dobila,
na koncu v Pesnici je sama utonila.

Anej Janžekovič, Karin Hliš, Barbara Golob, 8. b

Lara Slodnjak, 5. a

Julija Drobec, 6. a

VRAŽJI MOŠKI

Bile so prijat'l'ce tam mlade,
a mimo pride moški, ki jih rad krade.

Približa se jim in jim reče:

„Alo, bejbe, moj prijatelj tam čevape peče!”

„A se nam pridruž'te, saj nam delate lušte?”

Stopi do njega najlepše dekle in mu reče:

„Al' tvoj prijatelj dobre čevape peče?”

„Ja valda, ke pa misliš ...”

Jedli so čevape in špilali karte
od tete Marte.

Fant dobil je karo,
medtem ko bejbe grejo okrog malo.

Domov jih je odpeljal Taj
in skuhal jim je čaj.

Prehitro so popile,
z vrelo vodo se polile.

Ko ugotovile so,
da b'la je past,
za njih je bil prepozen čas.

Špela Peterčič, 5. a

Jure Kristovič, Oskar Balta, Iva Brumen, Anamari Cigula, 8. b

Tina Trunk, 6. a

MIR

Bil si tu,
a zdaj te ni,
odšel si stran,
na drugo stran.
Odkar te ni,
imam skrbi
in zdaj sedim
sam tu v temi.

Čas beži,
nazaj ga ni,
mirnih naših ni več dni.
Vojna je objela vse,
ubila naše upanje.

Nedolžna kri preliva se
in strah prevzel nas je vse.
Nocoj gromenje sliši se
in žalostno je srčece.

Srečnih dni nazaj več ni,
rešitelj bil si vseh ljudi.
Zato le pridi k nam nazaj,
da bo srečnejši naš vsakdan.

Lara Velikonja, 6. a

Ana Leben, Taja Šilak, Nia Žgeč, Nuša Roškar, 9. a

O, JULIJA ...

O, Julija,
ko vedela bi,
kako sem te ljubil.

Na plesu sem te srečal,
ker sta me prijatelja v to prepričala
in mi tega nista preprečila.

Sem med maskami plesalko iskal
pa sem tebe zagledal
in takrat sem vedel,
da tebi, Julija, svoje srce bom dal.

A mi nekdo je povedal,
da ti Capuletova si,
takrat sem se komaj zavedal,
da tebe ljubiti težko se zdi.

Ko ti ne bi bila Capuletova
in jaz ne bil bi Monteg,
takrat bi se midva ljubila na pretek.

Adam Klinc, 6. a

Jaša Železnjak, 6. a

Obljubila sva si
se ljubiti
in se še naslednji dan poročiti.

A, moja Julija, izgnan sem bil,
saj tvojega bratranca sem moral ubiti,
čeprav sem vedel,
da ti tega ne bi smel storiti.

A ti obljubljena si že njemu vsa,
da moraš se z njim poročiti.
Ti morala si me tako ljubiti
in se zame usmrtiti.
Ko vedel bi,
da spila si samo napoj,
takrat ne bi jaz spil strupa,
ki me je ubil.

Saša Trunk, 9. a

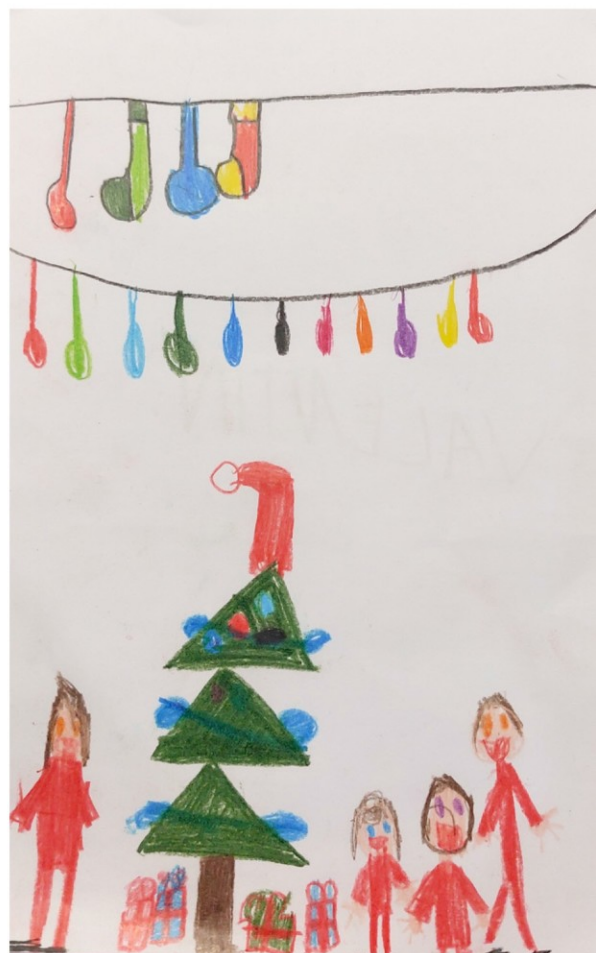
Naj Ozmec, 1. a

Lia Cafuta, 1. a

Dalila Nukić, 1. b

Valentin Vnuk, 1. a

Tim Novak, 1. a

KAJ JE TO LJUBEZEN?

... da smo prijazni drug do drugega in nekoga lepo pozdravimo.
Ljubezen je to, da imamo radi ljudi v bližini.

Nina Pukšič, 1. b

... če nekomu pomagamo in se imamo radi. Ljubezen je, kadar mislimo na nekoga.

Vitan Golob, 1. b

... da imamo radi prijatelje in se z njimi igramo. Ljubezen je tudi to, da imamo radi svoje ljubljence in jih peljemo na sprehod.

Maša Petek, 1. b

... kadar smo prijazni drug do drugega in se družimo s tistim, ki ga imamo radi. Lahko mu tudi kaj lepega narišemo, pošljemo po pošti. Ta risba tistemu pove, da se ga njegov prijatelj rad spominja.

Luka Prosenjak, 1. a

... kadar se stisnem k mamici, in kadar ati pride domov, se lahko stisnem še k njemu. Moja ljubezen so tudi konji, saj zelo rada jaham.

Taja Štebih, 1. a

... kadar nekomu pokloniš rožo. Ljubezen je, kadar svojo Lino (psičko) nahranim, se igram z njo in jo nosim po rokah.

Paskal Krajncič, 1. b

Nik Skodič, 1. a

Nik Marič, 1. a

Izak Novak, 1. a

Evelin Golnar, 1. a

Meliha Nukić, 1. a

NAJBOLJ SREČEN/SREČNA SEM, KO Z MAMICO ...

... skupaj pospravljava, ko skupaj spiva, nabirava gobe in pečeva palačinke.

Leo Kandrič, 1. a

...telovadiva, se cartava, ko ji pomagam čistiti in ko skupaj kuhava.

Filip Šilak, 1. b

... greva na sprehod, se objemava in ji pomagam pri zlaganju perila.

Tim Klemenčič, 1. b

... skupaj jeva, se skupaj igra in bereva pravljice za lahko noč.

Anej Žunko Sever, 1. a

... skupaj kuhava, se z njo igram, zlagava perilo in ga dava sušit.

Kevin Zorec, 1. a

Julija Valenko, 1. b

Nal Šegula, 1. b

MISLI O PRIJATELJSTVU

S sošolci se radi igramo. Radi pišemo in delamo nalogo. Imamo se radi. Radi hodimo na rojstne dneve. Zato smo prijatelji.

Aleks Perko, 2. a

MISLI O SVETU

Naš svet je kot trd kamen.
Zelena polja so zlata polja.
Žare in žare okrog zemlje.
Naš svet se vrti in razgled je okoli sveta.
Naš svet mi je zelo všeč.

Lili Kozar, 2. a

Eva Fideršek, 2. a

MISLI O PRIJATELJSTVU

S sošolci in sošolkami sem prijatelj. Radi se igramo, učimo in rišemo.
Moja najboljša prijateljca sta Žan in Ian.

Timotej Herga, 2. a

Teodor Zorli, 2. a

Jaka Fekonja, 2. a

Žan Prosenjak, 2. a

Erik Plohl, 2. b

TIMOTEJ IN PRIJATELJSTVO

Nekoč je živel fant z imenom Timotej. Timotej ni imel prijateljev. Nekoč je Timotej srečal Iana in Timoteja. Postali so prijatelji. Naslednji dan je Timotej šel na sprehod v park. Na poti je srečal Aneja. Postala sta prijatelja. Tretji dan je šel Timotej na Triglav. Na poti je srečal Aleksa in Marcela. Postali so prijatelji. Timotej je bil vesel.

Timotej Šibila, 2. a

ZLATA RIBICA

Nekega dne je ribič Stanko odšel loviti ribe. Ko je prišel do ribnika, je začel loviti ribe. Najprej je ulovil kost. Potem je ulovil škorenj. Nazadnje je tik pred večerom ulovil zlato ribico. Dal jo je v košaro. Ribič Stanko jo je odnesel domov in jo odložil na polico v kuhinji. Ampak zlata ribica je bila pametna in je skočila iz košare. Ko se je ribič Stanko vrnil, je opazil, da zlate ribice ni.

Zala Vršič, 2. a

RUMENA KAPA

Pred davnimi časi je živela Rumena kapa, ki ni imela prijateljev. Nekega dne je našla pikapolonico in postali sta prijateljici. Nekoč je prišla Vročna kraljica in uničila celo vas. Nato sta začela padati dež in toča. Prijateljici Pika in Rumena kapa nista vedeli, kaj naj naredita. Nato sta prišli Sneguljčica in zobna vila, prišla je tudi Mavrična kapa. Uničile so Vročno kraljico in Pika ter Rumena kapa sta srečno živeli.

Nika Čerpnjak, 2. a

Julija Jakopin, 2. b

FRANCE PREŠEREN

Prešeren je bil največji slovenski pesnik, ki je delil otrokom fige. Zato so ga klicali doktor fig.

Bor Strižič, 2. b

VLOGA MAMICE

Mamice imajo svojo vlogo. Moja mamica mi pomaga pri učenju. Z mano se igra družabne igre. Pomaga mi pri pospravljanju sobe in čiščenju okna. Najraje z njo pečem mafine.

Larisa Cigula, 2. b

Lili Kozar, 2. a

DRUŽINA

Zame so družina tisti, ki ti pomagajo, te imajo radi in ti priskočijo na pomoč, ko jih potrebuješ.

Jakob Kukovec, 2. b

LEP TRENUTEK

Ni lepšega trenutka, kot se je igrati s prijateljem.

Žiga Voljč, 2. b

DRUŽINA

Družina je nekaj najlepšega. Nikoli in za nič na svetu je ne bi dal stran. Družina ti želi samo dobro, da si uspešen, vesel in zdrav.

Mark Šegula, 2. b

Liza Belovič, 2. b

Urška Kozar, 2. b

VEVERICA – OPIS ŽIVALI

Veverica je gozdna žival. Na glavi ima smrček, brke, oči, usta in ušesa. Telo je sestavljeno iz hrbta, vratu, sprednjih in zadnjih tačk ter repa. Telo pokriva dlaka. Rada se prehranjuje z oreščki, semeni, lešniki, storži, sadjem in žuželkami. Zelo rada je tudi mušnice. Hrano drži s sprednjimi tačkami. Samica koti dvakrat na leto, spomladi in poleti. Skoti 2 do 7 mladičev. Mladički so na začetku majhni in kosmati. Rastejo zelo hitro. V eni uri lahko preteče 22 km. Veverice so dobre plavalke in zelo dobro skačejo z veje na vejo. Pet metrov dolg skok za veverico ni nič posebnega. Ima zelo dober oster vid. Ne loči pa barvnih odtenkov.

Tristan Menhart, 3. a

Alya Vivola, 4. a

TRGATEV

Prišel je čas jeseni. Družina se je odpravila na vikend, da bi si odpočila. Ko so prispeli na vikend, so vsi postali boljše volje. Videli so, da morajo obrati grozdje v vinogradu. Vsi so se razveselili, da bodo imeli trgatev.

Najprej so pozajtrkovali. Zajtrk je bil zelo dober. Počasi so odšli v vinograd. Vid in Jaka sta zelo hitro obirala grozdje. Grozdje so nato dali v mlin. Vid je medtem pobiral listje z grozdja in pomagal prenesti grozdje v stiskalnico. Jaka je s kozarčkom čakal na grozdni sok. Očka pa je komaj čakal, da iz grozdja nastane vino.

Po trgatvi so imeli kosilo. Pri kosilu je očka zaigral na harmoniko, mama pa je zapela. Ko so končali s trgatvijo, so se odpravili domov.

Zoja Slana, 3. a

DOGODIVŠČINE DIVJIH MAČK

Prišlo je ponedeljkovo jutro. Divji tiger se je pripravljaj na urjenje z očetom, saj se je moral vsak tiger vedeti braniti. Zato sta pričela vaditi. Najprej sta se pozdravila z značilnim pozdravom. Oče mu je rekel, da se bosta naučila nekaj borilnih veščin. Divjemu tigru ni šlo dobro od rok. Šlo mu je tako slabo, da ga oče ni hotel več trenirati.

Divji tiger je zato odšel daleč stran. Vsi v Tigrovi vasi so ga pogrešali, najbolj pa mama in oče. Divjemu tigru ni bilo žal, da je odšel. Vedel je, da bo dobil prijatelje, morda tudi dekle.

Divji tiger je hodil, hodil in hodil, dokler ni nečesa zagledal. Bila je prelepa tigrica. Takoj mu je bila všeč. Ko je tigrica zagledala Divjega tигра, se je tudi ona zaljubila vanj. Predstavila sta se. Izvedel je, da ji je ime Divja tigrica. Oba sta v imenu imela besedico Divji. To je pomenilo, da se v življenju ne bosta skregala. Sklenila sta, da bosta še vedno potovala po svetu.

Zoja Slana, 3. a

KAJ BI NAREDILA, ČE BI IMELA ŽE VSE ZNANJE?

Če bi imela že vse znanje, bi v šoli sošolcem pomagala pri učenju. Po pouku bi še nekaj časa ostala v šoli. Z učenci iz vseh razredov bi reševala naloge, ki jih sami ne znajo. Doma bi pomagala starejšemu bratu pri učenju. Tudi kuhanje mi ne bi delalo težav, zato bi lahko večkrat pripravila kosilo. Spomladi bi si pripravila vrt in z vsem znanjem o zelenjavi pridelala veliko pridelkov. Doma bi lahko popravila gospodinjski aparat. S tem bi prihranila staršem denar za plačilo popravila. Znala bi pozdraviti živali in bolne ljudi. V prostem času bi se družila z otroki. Odgovarjala bi na vprašanja, na katera še ne znajo odgovoriti – zakaj je sneg bel, kje so dinozavri, kako daleč so zvezde, zakaj metulji letijo in druga otroška vprašanja.

Zala Kralj, 3. b

MOJ DAN MED POČITNICAMI

V sredo, 27. 12. 2023, smo se odločili, da gremo v Maribor na panoramsko kolo. Tam je bila moja teta. Počakali smo, da se je stemnilo, nato pa smo se s stricem odpravili do kolesa. Na poti smo videli, da ima nekdo koncert. Ko smo prispeli do panoramskega kolesa, je bila zelo dolga vrsta, zato sva se z bratom začela loviti. Ko smo bili na vrsti, smo šli gor. S kolesom smo se peljali dva kroga. Potem sva z atijem šla v 4D-simulator, kjer sva gledala duhove. Ko smo šli nazaj, smo postali lačni, zato smo si kupili kebab. Pojedli smo ga pri moji teti. Nato smo se po napornem dnevu odpravili domov. Ta dan je bil meni in vsem drugim zelo všeč.

Matevž Hostnik, 4. a

Žana Kaučič, 4. b

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je nekaj najpomembnejšega in najboljšega. Najboljše prijatelje si vedno zapomnimo, saj se z njimi družimo, jih spoznavamo in z njimi ostanemo za vedno. Tisti, ki ga najdemo in spoznamo, ponavadi postane naš prijatelj. Zato pa obstaja prijateljstvo, ker ga najdemo na vsakem koncu sveta. Prijateljstvo je tudi doma. Tudi s sestro ali bratom smo prijatelji, ker se imamo radi. Če se ne bi imeli radi, ne bi bili prijatelji. Zato se v prijateljstvu vedno moramo imeti radi.

Alya Vivola, 4. a

PRAVA PRIJATELJICA

Prava prijateljica je tista, ki ti ne laže, je prijazna, ti pomaga in stoji ob strani, kadar si v stiski. Ob tebi ni le takrat, kadar imaš nekaj novega. Igra se s tabo in se ne norčuje iz tebe. Pravo prijateljico spoznaš, ko si slabe volje. Če ti pomaga, je to tvoja prava prijateljica.

Ema Kukovec, 4. b

HARRY POTTER

Harry Potter je moja najljubša knjiga. Napisala jo je britanska pisateljica J. K. Rowling. Opisuje dogodivščine mladega čarovnika, ki sta mu umrla starša. Harry se je vpisal na akademijo za čarovnike in čarovnice. Imenuje se Bradavičarka. Njen ravnatelj je Albus Dumbledore. Harry z izbranimi učenci stanuje v Gryfodomu. Njegova najboljša prijatelja sta Ron in Hermiona. Ima pa tudi največjega sovražnika. Ime mu je Mark M. Neelstin (Mrlakenstein), ki je tako zloben, da nihče ne upa izgovoriti njegovega imena.

Meni je najljubši 7. del. Ta je najbolj napet in govori o bitki na Bradavičarki. V njem iščejo tudi skrižvne. Skrižvni so deli Mrlakensteinove duše, ki ga še ohranjajo pri življenju. V tem delu mi je všeč tudi poglavje, v katerem so Harry, Ron in Hermiona s pomočjo plašča nevidnosti in mnogobitnega napoja oropali Krasotilyjin trezor v čarovniški banki.

Matija Voljč, 4. b

Nal Kozar, 4. a

ŠALA

Oče: Sine, a si vedel, da je ustvarjalnost tudi IGRARIJA?

Sin: A res, očka?

Oče: Seveda, sine. Oče veliko ve o vsem.

Dva tedna kasneje...

Sin: Očka, a greva ustvarjat?

Oče: Ja, sine. Kaj pa bova ustvarjala?

Sin: Igrala se bova z avtkom!

Aljaž Jerenec, 6. a

ŽELJA PO USTVARJALNOSTI

Super bi bilo:

- da bi več ustvarjali,
- da bi pisali več pesmi,
- da bi razmišljali s svojo glavo,
- da bi si postavljali svoje cilje,
- da bi iskali svoje poti za ustvarjanje,
- da bi več mislili,
- da bi si napisali načrte,
- da bi spremljali svoj napredek.

Ustvarjalnost je nekaj najlepšega,
ker se vsak človek za nekaj zelo rad trudi.

Vanessa Harih, 6. a

NASVETI ZA USTVARJANJE

Najprej si dobro zamisli, kaj bi rad ustvaril.
Potem si pripravi vse, kar potrebuješ, da to ustvariš.
Delaj na ravni površini.
Poskusi to ustvariti. Poskusi še enkrat in še.
Če ti ne uspe, pa ustvari kaj drugega.

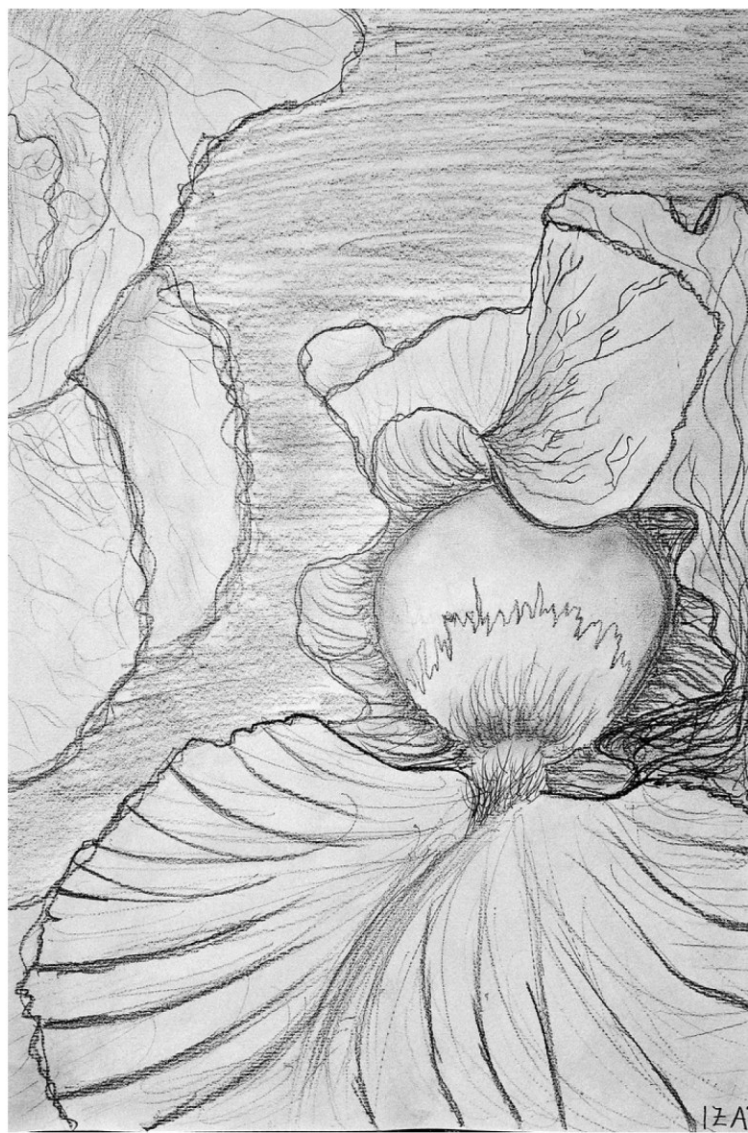
Julija Drobec, 6. a

ŠE NEKAJ POMEMBNIH NASVETOV ZA KREATIVNOST

Ne obupaj nad svojo idejo.
Ne kopiraj od drugih.
Idejo takoj zapiši, skiciraj.
Idejo pokaži tistemu, ki ga ceniš.
Sprejmi kritiko, če jo lahko.
Poskusi znova in znova.

Lara Velikonja, 6. a

Iza Klemenčič, 7. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Prišel je čas, ko sem se moral posloviti od očeta, ki me je v ponedeljek, 18. 12. 2023, pripeljal do šole. Pritekel sem do kabineta učitelja Aleša, kjer sem prevzel smuči in palice – ženske palice, ne vem, zakaj!

Na avtobus smo naložili prtljago. Pred odhodom sem polizal liziko proti slabosti. Na poti, ki je trajala kar celo uro, so si moji sošolci vrteli glasbo, jaz pa sem bil v skrbah, če bom v prihodnjem tednu sploh kaj spal. Ko smo prispeli, se mi je hotel zdel kar lep. Zdelo se mi je, da bo to najboljša šola v naravi doslej. Nisem se motil, res je bila najboljša! Iz avtobusa smo odnesli prtljago in se odpravili v hotel. Poiskali smo sobe, ki so bile zelo lepo opremljene. Nastanili smo se in počakali na kosilo, ki je bilo ob 12. uri. Po kosilu je sledil krajši premor, da smo se pripravili na prvo smučanje. Ko sem hodil s smučarskimi čevlji, so me ti nad gležnjem močno odrgnili.

Na progi smo se začetniki učili zavijati in ustavljati, izkušeni smučarji pa so smučali z učiteljem in učiteljico po strmih progah.

Ves teden je potekal po podobnem urniku.

Po večerji smo morali napisati dnevnik. Vse štiri večere smo imeli vnaprej načrtovane, zato nam ni bilo dolgčas. V ponedeljek smo šli na bowling, ki je bil v kletnih prostorih hotela. V torek smo šli na večerni pohod z baklami. V sredo smo igrali nogomet proti učencem iz okolice Ljubljane in, jasno, zmagali! V četrtek pa smo imeli disko.

Tako je potekal moj teden v zimski šoli v naravi. Bilo je čudovito!

Martin Šegula, 7. a

Trije Kralji, 19. 12. 2023

Draga mami in ati,

pišema vama zato, ker vaju zelo pogrešam in ker bi vama rada povedala, kaj se dogaja v šoli v naravi.

Vsak dan smučamo po štiri ure, kar se mi zdi zelo naporno. Vsakič, ko pridemo s smučišča, me zelo bolijo noge in mišice. Zjutraj težko vstanem s postelje.

Veselim se, da se bomo kmalu videli.

Lep pozdrav

Blažka

Blažka Golc, 7. a

Trije Kralji, 19. 12. 2023

Dragi starši!

V šoli v naravi je super. Počnemo veliko zanimivih in zabavnih stvari. Veliko smučamo in se veselimo.

Zjutraj zgodaj vstanemo in pojemo zajtrk. Po zajtrku gremo na smučišče in smučamo do kosila. Po kosilu gremo spet na smuči. Okrog 16. ure sledijo malica, krajši počitek in različne dejavnosti. Nato imamo večerjo. Po večerji se uredimo in se pripravimo za spanje.

Upam, da dnevi ne minejo prehitro, ker se imamo res lepo. Doma me ne pogrešajta preveč, saj se hitro vidimo.

Lep pozdrav

Katarina

Katarina Krušič, 7. a

BOŽIČNO-NOVOLETNI ČAS

Božič je najlepši čas v letu. Takrat je mir, družina je skupaj. Vsi se pripravljamo na božični večer, da bo čim lepše in čim bolj pisano.

Pred božično večerjo odidem k babici in ji okrasim božično drevo. Mama skuha okusno večerjo, ki jo jemo pred polnočnico. Sedemo za mizo in začnemo z molitvijo, nato povečerjamo. Všeč mi je, ko gremo z družino skupaj k polnočnici. Vse je osvetljeno, povsod svetijo pisane lučke.

Na božično jutro gremo najprej k sveti maši, nato pozajtrkujemo. Vsi smo dobre volje. Popoldne gremo voščit in se povесelit k sorodnikom. Božič je zame najlepši praznik, najlepše obdobje v letu. Je obdobje ljubezni, sreče, miru in veselja.

Po božiču nestrpno pričakujem silvestrovo in vstop v novo leto. Najrazburljivejše je odštevanje. Deset, devet, osem, sedem ...

Vsako leto pričakujem nekaj novega, nekaj posebnega, nekakšen čudež, ki bi se, ne vem, zakaj, moral zgoditi.

Nebo je osvetljeno od ognjemetov. Z družino opazujemo igro barv in pokov, poskakujemo od navdušenja in veselja. Utrujeni od starega in željni novega kmalu po polnoči sanjamo prve sanje v novem letu.

David Darabuš, 7. a

Ema Kukovec, 4. b

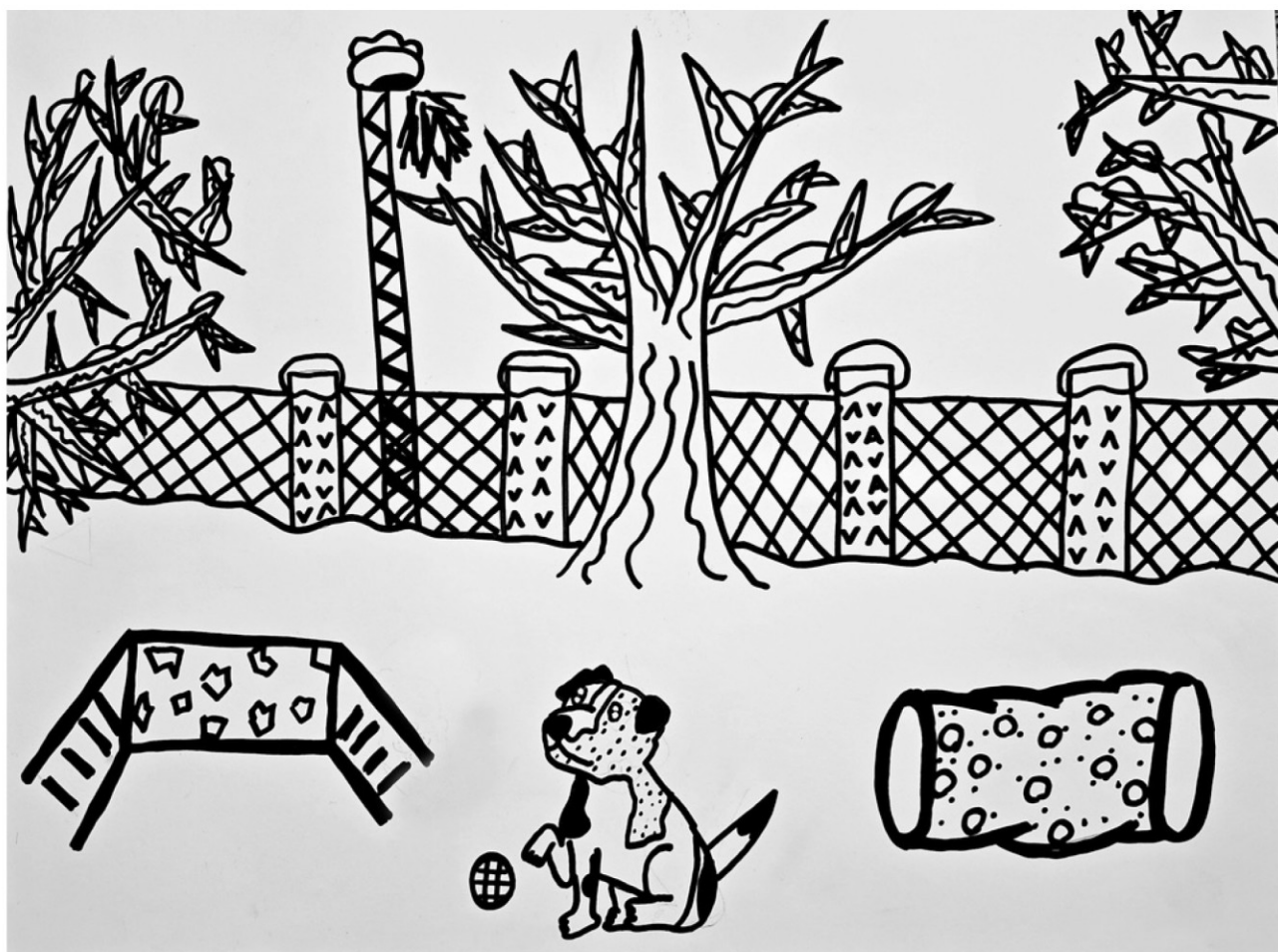
NI VSE ZLATO, KAR SE SVETI

Nekega dne je šel kuža s svojim gospodarjem na sprehod. Iz grmovja v daljavi je radovedno gledala mala lisička. Gospodar je psu vrgel svetlečo žogo ravno v smer, kjer se je skrivala zvitorepka. Zvesti pes je želel ujeti žogo, a je pritekel prepozno, saj ga je lisička prihitela.

Pes ji je rekel: „Ej, to je moja žogica.“

Lisica mu je odgovorila: „Oprosti, šele zdaj sem opazila, da je samo žoga. Prepričana sem bila, da je kaj vrednejšega.“

Danaja Granda, 7. a

Danaja Granda, 7. a

NI VSE ZLATO, KAR SE SVETI

Bil je prelep aprilski dan. Lisica se je sprehajala ob potoku, ko je na drugi strani zagledala nekaj svetlečega. Zelo jo je zanimalo, kaj je to, zato se je odpravila pogledat. Ko je prispela, je v daljavi videla volka, ki je tekel proti njej.

Volk je zavpil: „To zlato je moje!”

Lisica mu je odgovorila: „Predrznež, to zlato je moje, pa pika!”

Nekaj časa sta še se prepirala in nato ugotovila, da to sploh ni bilo zlato, ampak le kamen, ki se je bleščal v aprilskem soncu.

Eva Žveglja, Maj Terbuc, Špela Vesenjaki, Nik Čeh, Tia Pokrivač, 7. a

ČEBELA IN LEV

Čebela in lev sta se udeležila tekmovanja z naslovom Kdo je pametnejši. Lev se ni učil in ni vadil, saj je bil lansko leto prvak na tem tekmovanju. Bil je prepričan, da še vedno vse zna in da bo čebelo z lahkoto premagal. Čebela pa se je na tekmovanje pripravljala vsak dan, se učila in vadila. Na dan tekmovanja je čebela z lahkoto premagala leva.

Splača se vaditi, saj vaja dela mojstra.

Eva Žveglja, 7. a

MEDVEDJA DRUŽINA

Nekega dne se je mama medvedka odpravila iz brloga. Takole se je poslovila: „Medvedki! Odhajam. Ostanite pridni in ne razmečite hiške.“

Otroci so odgovorili: „Seveda, mami. Pridni bomo.“

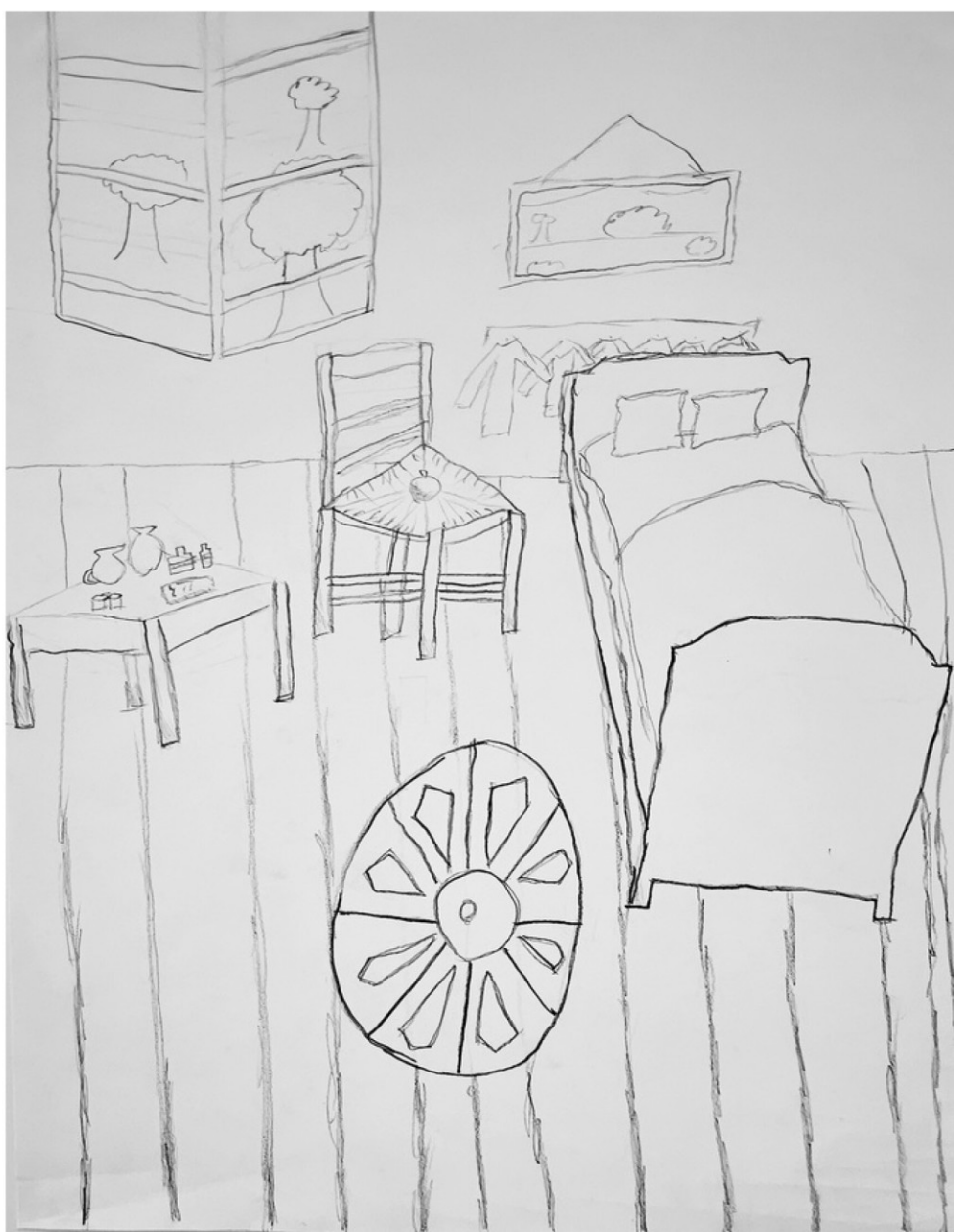
Nato je mama medvedka odšla. Medvedki je niso ubogali in so delali vse po svoje. Prvi medvedek je delal prevale in salte ter zlomil vse mamine vaze. Dva medvedka sta se pretepala in se drla.

Prvi je kričal: „Kaj je narobe s tabo? Ne cukaj me!“

„Ne! Hočem se igrati!“ je vpil drugi.

Kadar mačke ni doma, miši plešejo.

Katarina Krušič, Tina Brumen, Staš Hanželič, Anej Dvoršak, 7. a

Oskar Balta, 8. b

JANKO IN METKA — NAROBÉ PRAVLJICA

Nekoč je hudobni oče poslal Janka in Metko po drva v gozd brez dreves. Otroka sta se bala, da bi se našla, zato sta po tleh metala drobtine brez kruha. Bila je tema, na nebu je sijalo sonce, zato sta zanetila ogenj brez ognja. V gozdu sta prenočila.

Ko sta se zbudila, sta videla drobtine in se izgubila. Na poti sta srečala srako brez kril, ki je jedla drobtine brez kruha. Brez drobtin sta nadaljevala pot in nista bila več izgubljena. Našla sta hišo iz mesa, ki je pripadala prijazni starki. Ponudila jima je večerjo brez hrane in prenočišče brez postelje.

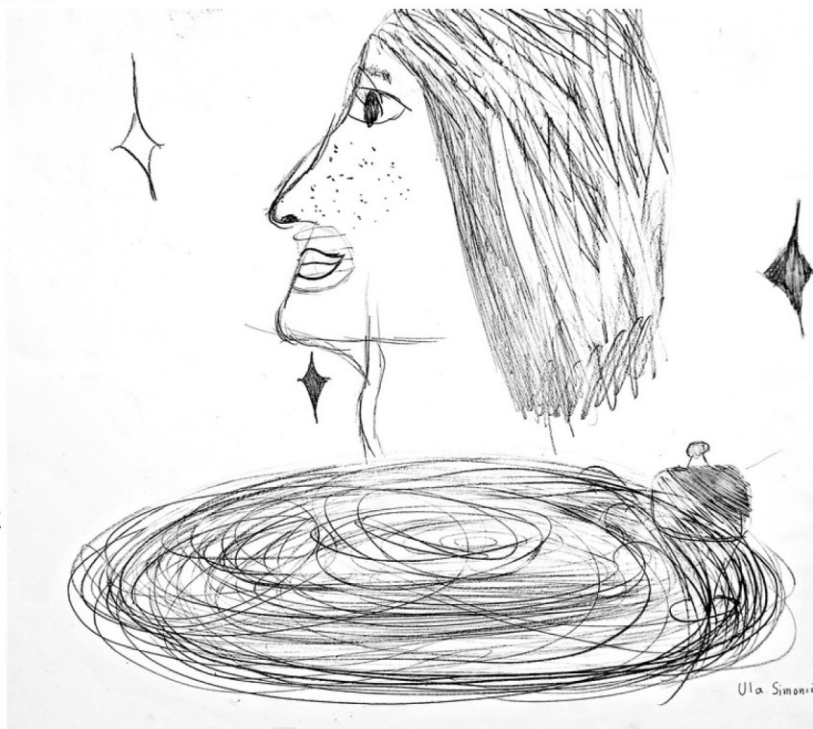
Zjutraj je prišla sraka brez kril in uročila starko, ki je šla zakurit kotel brez ognja, dokler voda pri 0 °C ni začela vreti. Šla je po Metko in jo vrgla v kotel. Metka je kričala, da ne potrebuje pomoči. Nato je prišel Janko in poskušal rešiti sestro. Bilo prepozno. Ker je bil jezen, je potisnil starko v peč brez ognja.

Janko je odšel domov in po poti nabral drva brez lesa. Doma je povedal mami, da Metke ni več. Mama je začela jokati brez solz, oče pa se smejati brez smeha.

Skupaj so živeli grozno življenje.

Maša Rižnar, Blažka Golc, 7. a

Ula Simonič, 7. a

SEM MARTIN KRPAN

Sem Martin Krpan in povedal vam bom zgodbo, kako sem se spremenil iz kmečkega človeka v dunajskega junaka.

Zgodilo se je tako. Prevažal sem angleško sol na svoji kobilici, kar je bilo takrat strogo prepovedano. Nenadoma se je mimo pripeljal lep voz. Čez nekaj trenutkov se mi je posvetilo, da je to cesar. Pozdravil sem ga, nato me je vprašal, kako mi je ime in kaj prevažam v vrečah. Hitro sem si izmislil, da prevažam kresilno gobo in nekaj brusov. Hvala bogu se ni preveč zadržal in oba sva nadaljevala svojo pot.

Slišal sem, da je na Dunaj prišel velikan, Brdavs po imenu, ki je pobil vsakega, ki mu je prišel na pot.

Cesarjevi služabniki so prišli na Kranjsko in me odpeljali na Dunaj. Cesar me je prosil, da bi se boril z Brdavsom. Brdavs mu je namreč ubil sina. Privolil sem. Pokazal mi je orožarno, a tam nisem našel primerne orožja. Odločil sem se, da si bom orožje izdelal sam. Našel sem lipo, ki je bila popolna za moje orožje. Ko sem jo posekal, se je cesarica začela jeziti name. Rekla mi je, da je to njena najljubša lipa. Nisem se menil za njeno jezo.

Ko sem si izdelal svoj kij in mesarico, sem šel k Brdavsu. Zmenila sva se, da bo dvoboj potekal na polju, vsem na očem. Z lahkoto sem premagal Brdavsa.

Cesar mi je čestital in vprašal, kaj želim za nagrado. Na začetku je bilo nekaj sporazumov zaradi cesarice, a sva se s cesarjem dogovorila, da mi pokloni dovolilnico za prevažanje angleške soli. Pogodbo sem dobil takoj, saj so se nekateri zelo veselili mojega odhoda.

Tako se je končala moja zgodba. Zelo sem vesel, da sem jo lahko izkusil.

Eva Žveglja, 7. a

JAZ SEM MARTIN KRPAN

Tudi tistega dne sem prevažal angleško sol. Srečal sem dunajskega cesarja, ki me je zasipal z vprašanji, kaj neki je v vrečah. Seveda sem se mu zlagal, saj je angleško sol prepovedano tovoriti. Na koncu sva oba srečna nadaljevala svojo pot.

Čez pol leta so me napadli! Prišlo je petnajst vojakov, ki so me hoteli premagati. Planil sem na enega, ga prijel za noge in ga zavihtel med ostalih štirinajst. Bum! Vsi so popadali kakor keglji!

Do mene je pristopil dunajski sel, ki mi je povedal za zelo nevarnega velikana po imenu Brdavs, ki je ubil vsakogar, ki mu je prekrižal pot. Prosil me je, da grem pomagat Dunaju. Privolil sem, kakor se za junaka spodobi.

Prišla sva na Dunaj, kjer so bili vsi žalostni. Brdavs je že pred mojim prihodom ubil cesarjevega sina. Šla sva do cesarja, ki je bil povsem na tleh zaradi sinove smrti. Ko se je končno pomiril, sva s cesarjem odšla v orožarno. Ker tam ni bilo ničesar primerne zame, sem si v kovačnici sam izdelal orožje – mesarico. S sekiro sem posekal lipo, da sem si izdelal še kij. Cesar je bil strašno jezen, ko je zagledal posekano lipo, češ da je to cesaričina najljubša lipa. Cesarica pa je čisto pobesnela! Kaj vse sem slišal iz njenih ust! A nisem se imel časa prerekati ne s cesarjem ne s cesarico. Odpeljali so me še v konjušnico po konja. Ker ni bilo tam nobenega konja zame, sem poslal dunajskega sla na Kranjsko po kobilico.

Napočil je dan za boj. Srečal sem Brdavsa, ki je bil grozno grd. Prvič sva zadirjala naproti in njegova sablja se je zapičila v moj kij. Ko sva se zaletela drugič, me je ranil. V tretje sem mu odsekal glavo.

Za pogum mi je želel cesar podariti vse mogoče stvari, celo svojo hčer. Ko je to slišala cesarica, se je zelo razjezila in cesarju povedala nekaj krepkih. Nisem se bodel z njo. Poudaril sem le, da je Dunaj potreboval mojo pomoč, ne jaz njegove. Cesarja sem prosil le za dovolilnico, da bom lahko brez skrbi prevažal angleško sol.

Martin Šegula, 7. a

MARTIN KRPAN IN JERICA

Ko je cesar Martinu Krpanu za nagrado ponudil svojo edino hčer Jerico, jo je ta z veseljem sprejel.

Krpan, velik in močan človek, je stopil do nje in ji rekel: „Pozdravljena, Jerica. Od zdaj naprej boš moja. Pripravi si obleke, saj greva na Kranjsko.”

Jerica ga je poslušala in naredila, kar ji je naročil. Čeprav je bila tema, sta se odpravila proti domu, na Kranjsko. Pred odhodom sta se poslovila, a le od cesarja, saj se je cesarici trgalo srce.

Tako je govorila cesarju: „Saj to ne more biti res! Najprej sva izgubila sina, ti pa si mu podaril še Jerico, najino edino hčer!”

Cesar jo je poskušal umiriti, a neuspešno. Govoril ji je, da je njuna hči v dobrih rokah, a mu besna cesarica ni verjela.

Doma sta se Krpan in Jerica dobro razumela in se vsak dan odpravila na teren s kobilico. Oba sta zelo uživala.

Minila so tri leta in družina Krpan se je povečala za enega člana. Martin in Jerica sta dobila sina, ki sta ga poimenovala Brdavsek. To ime sta mu izbrala zato, ker ju je bitka z Brdavsom združila in povezala.

Naslednji dan se je mimo njune hiše pripeljala lepa kočija. Glej, no, kdo bi si mislil! Bila sta cesar in cesarica.

Jerica ju je vprašala: „Kaj pa vaju je prineslo po tolikih letih?”

Cesarica je skesano odgovorila: „Želela sva videti svojega vnuka. Priznati moram, da sem vas zelo pogrešala.”

Cesar je veselo dodal: „Poglej, cesarica. Najin vnuk je pravi mali nagajivec! Komaj sva prišla, že se mi je polulal na obleko!”

Vsi so se smejali. Čez eno leto je prišel čas poroke. Krpan in Jerica sta povabila veliko svatov. Jerica je nosila prekrasno obleko.

In srečno so živeli do konca svojih dni.

Katarina Krušič, 7. a

Ela Rihtar, 8. a

KONJI

Konji so neverjetno posebna bitja. Njihovo zaupanje in spoštovanje si moramo izboriti in ga biti vredni. Zgledujejo se po svoji čredi. Če nimajo konjske družbe, se zanesejo na jahača. Opazujejo ga in čakajo njegovo reakcijo na določeno situacijo. Čutijo vsak gib ali misel. Še posebej pa jezo, žalost in strah. So kot ogledalo. Če je jahača strah, je strah tudi konja, saj se zgleduje po njem. Konji imajo neverjetno sposobnost pomnjenja. Zapomnijo si vse, od najlepših do najgrozovitejših trenutkov v življenju, sploh pa pomnijo ljudi, ki so jim škodovali. Konja ne moreš v ničesar prisiliti. Tvoje družbe si mora želeči, hkrati pa spoštovati tvoj osebni prostor. Če se konj človeka boji, to pokaže z jezo. V veliko pogovorih med jezdecami ali ljudmi na splošno se pojavi stavek: „Ta konj je neumen, nima smisla se ukvarjati z njim.“ Ali kaj podobnega. Noben konj ni neumen, vsak je nekaj posebnega. Vse je v načinu vzgoje, v zaupanju in spoštovanju. V nič ga ne moreš prisiliti. Lahko ga le pripraviš do tega, da sodeluje s tabo, te spoštuje in ceni. Vez, ki lahko nastane med človekom in konjem, je nepredstavljiva. Ljudje se sploh ne zavedamo, kaj vse nam konj lahko ponuja. Je veliko več kot žival. Konji so več kot marsikateri ljudje. Niso zamerljivi, za človeka so pripravljeni storiti marsikaj. Konji prisluhnejo in nam v najtežjih trenutkih našega življenja pomagajo. Čutijo, kar čutijo ljudje. Konji so kot otroci z različnimi razvojnimi fazami, ki jih morajo predelati. Zelo pomembno je, koliko časa posvečamo konju, kajti v tistem trenutku, ko poskuša prestaviti meje, opazuje, kako daleč lahko gre, da doseže premik. V takem trenutku je ključna samo vzgoja. Konja nikoli ne vzgajamo z nasiljem. Vaje o spoštovanju in zaupanju so ključ vsakega odnosa.

Ela Rihtar, 8. a

KNJIGE SO POLNE SKRIVNOSTI

V šoli smo prebrali knjigo Reformatorji v stripu. Naslov Knjige so polne skrivnosti ima resničen pomen. Vsak, ki je kdaj prebral kakšno knjigo, se tega zaveda. Knjige so napisane tako, da bralca pritegnejo, zato se v njih ponavadi zgodi nekaj nenavadnega, včasih čudežnega in nepričakovanega. Vsaka knjiga je nekaj posebnega in vsaka v sebi skriva neko skrivnost, ki čaka, da jo preberemo in vidimo, kaj se je zgodilo ali kaj se je dogajalo.

Avtor knjige Reformatorji v stripu je Boštjan Gorenc – Pižama, soavtor Kozma Ahačič in ilustrator Jaka Vukotič. Boštjan Gorenc je tudi avtor številnih drugih del, kot so Botrovo darilo, Si že kdaj pokusil luno?, SLOLvenski klasiki in še veliko drugih. Drugi sodobni pisci so Desa Muck, Ela Peroci, Feri Lainšček in še mnogo drugih. Knjiga Reformatorji v stripu je bila izdana pri založbi Škrateljč leta 2022 v Ljubljani. Knjiga je prejela znak kakovosti zlata hruška.

Naslov knjige Reformatorji v stripu se navezuje na obdobje 16. stoletja – reformacijo. Glavni predstavniki reformacije na Slovenskem so Primož Trubar, Jurij Dalmatin, Adam Bohorič in Sebastijan Krelj.

Književno delo je napisano v obliki stripa. Tako kot vsako literarno delo, ima tudi strip svoje značilnosti. V njem prevladujejo slike, besedilo pa je zapisano v oblačkih, ki so več vrst in oblik.

Naslov sodobnega stripa prikazuje življenje Adama Bohoriča in Jurija Dalmatina, ki sta glavni književni osebi, in tisk njunih knjig – prve slovnice slovenskega jezika Proste zimske urice in prvi prevod Svetega pisma ali Biblije v slovenščino.

Jezik v knjigi je knjižni, v določenih delih so uporabljene starinske besede in inverzija, uporabljen je jezik mladostnikov ali sleng, predvsem pa je tudi humoren in pri bralcu vzbuja smeh. Gorenc je zanimivo in učinkovito uporabil več jezikovnih zvrsti, ki so delo naredile še zanimivejše za nas, mlade bralce. Na mladega bralca spremembe jezika delujejo dobro, saj mu ga približajo in ga motivirajo.

Knjiga Reformatorji v stripu govori o glavnih književnih osebah, Juriju Dalmatinu in Adamu Bohoriču, o njunem življenju, delu in smrti. Govori tudi o težavah, ki sta jih imela pri nastanku knjig – z jezikom in izbiro pisave, ki sta bila tedaj še nedosledna, s tiskom, finančnimi sredstvi.

Najbolj sem si zapomnila odziv ljudi na Biblijo in slovnico Proste zimske urice, ki je zelo nerealen za tisti čas in humoren, saj ljudje kričijo: „Jupi, juhej!“ V tistem času pa odziv ljudstva ni bil ravno takšen.

Pomembno je, da je reformatorjem uspelo prevesti Biblijo in spisati slovnico ter postaviti temelj črkopisa in jezika.

Dogajalni čas je od leta 1548 do 1584, književni kraji dogajanja pa so Krško, Tübingen, Wittenberg, Ljubljana in grad Fužine.

Jurij je bil Adamov učenec. Bil je najbolj izobražen med vsemi reformatorji in zelo pameten, čeprav ga šola na začetku ni najbolj zanimala. Lotil se je zelo velikega dela in prevedel Biblijo v slovenski jezik. Adam Bohorič je bil veliko starejši od Jurija. Učil ga je, spodbujal, mu dajal pomembne nasvete in ga tudi prepričal, naj se loti prevoda Biblije. Sam je napisal slovnico Proste zimske urice.

Stranske književne osebe so Primož Trubar, Joda, Jurijev sin, Mandeljč, gospod Hren in še veliko drugih, ki so pomagali ali nasprotovali pri izvodu novih knjig.

V spisu sem hotela na kratko predstaviti knjigo, avtorje in sporočilo knjige. Ta strip je vsekakor povezan z naslovom Knjige so polne skrivnosti, saj o Juriju Dalmatinu in Adamu Bohoriču vemo zelo malo, čeprav sta za slovenski narod opravila izjemno delo. Knjiga nam razkriva skrivnosti, ki jih nismo vedeli.

Ela Rihtar, 8. a

Maša Rižnar, 7. a

VSAKA KNJIGA JE SKRIVNOST

Menim, da je lahko vsaka knjiga skrivnost. Pred branjem namreč ne veš, o čem bo govorila. Knjiga lahko skriva globlje sporočilo, ki ga bralec ne opazi niti po prvem branju. Zato je prav, da določene knjige preberemo večkrat. Preden sem prebral književno delo Reformatorji v stripu, se mi knjiga ni zdela zanimiva, ko pa sem jo začel brati, me je pritegnila.

Avtor knjige Reformatorji v stripu je Boštjan Gorenc. Knjigo je ilustriral Jaka Vukotič. Knjiga je prejela znak kakovosti mladinskih knjig zlata hruška. Boštjan Gorenc je napisal tudi druga dela, kot so Kaj se skriva očku v bradi, Moj lajf in Si že kdaj pokusil luno?. Boštjan Gorenc je tudi podkaster in prevajalec, saj je v slovenščino prevedel Kapitana Gatnika in Gospoda Gnilda.

Reformatorji v stripu je književno delo, ki opisuje čas reformacije. Reformacija je književno obdobje v 16. stoletju, ko so reformatorji želeli spremeniti oz. preoblikovati Cerkev. Protestanti na Slovenskem so bili Jurij Dalmatin, Adam Bohorič, Primož Trubar in Sebastijan Krelj. Želeli so, da bi bilo Sveto pismo v slovenščini, zahtevali, da bi se duhovniki lahko poročili in da bi Cerkev živela po božjih zapovedih.

Knjiga Reformatorji v stripu ni običajna, saj je napisana v obliki stripa, ki zgodbo pove v kvadratih. Osebe so likovno upodobljene, besedilo je napisano v oblačkih.

Knjiga je tudi humorna, saj njen jezik vzbuja smeh. Jezik v književnem delu je tudi starinski, na čase sodoben, saj vsebuje besede, ki jih uporabljamo mladi – sleng.

V književnem delu je predstavljen proces nastanka Svetega pisma v slovenščini in nastanek Zimskih uric, prve slovnice slovenskega jezika. Izvemo tudi, kako se križa pot Adama Bohoriča in Jurija Dalmatina, ki sta glavni književni osebi. Stranske književne osebe pa so Joda, Adam Bohorič mlajši, Martin Luter, Sebastijan Krelj ...

Najbolj zanimivo je to, da knjiga navaja natančne letnice – leto 1548, 1558, 1564, 1583 in 1584. Prevod Svetega pisma je namreč res izšel leta 1584.

Knjiga je zanimiva, poučna, saj nam približa obdobje iz naše kulturne zgodovine, ki naj bi ga poznali. Nekaterim knjiga prinese novo znanje, drugim pa je spodbuda za nadaljnje raziskovanje.

Domen Kelc, 8. b

BRANJE

Ob vikendih, ko imam več časa, rada preberem kakšno knjigo. Velikokrat berem pred spanjem. Zdi se mi, da je vsaka knjiga posebna, vsaka ima svojo zgodbo in svojo skrivnost, v sebi skriva zaklad. Kadar ne vem, kaj bi počela, vem, kaj storiti.

Rada berem kriminalke, občutek imam, da so še posebej skrivnostne. Nikoli ne veš, kaj se bo v knjigi zgodilo. Tudi v šoli nam učiteljice rečejo, da moramo čim več brati. Zdaj, ko smo moral prebrati knjigo za domače branje, sem se še posebej trudila, da bi čim več časa preživela ob knjigah. Knjigo Reformatorji v stripu, ki smo jo določili za domače branje, smo v okviru projekta Rastem s knjigo dobili vsi učenci 7. razreda v trajno last.

Meni je knjiga všeč, saj je zelo zabavna, določeni deli delujejo starinsko. Če bi jo morala opisati z eno besedo, bi rekla, da je skrivnostna. Knjiga ima zelo lepo sporočilo – če si nekaj zadaš, vztrajaj in ne obupaj! Spoznala sem, da čeprav kakšnih besed nisem razumela, nisem obupala, ampak sem jih večkrat prebrala in zdaj že dobro vem, kaj določene besede pomenijo.

Anamari Cigula, 8. b

PREDRAGA JULIJA!

Nikoli ne bom pozabil, kako sva se spoznala, kako je bilo na plesu, kako sem zate preplezal zid ... Ko sem izrekel stavek, zaradi katerega sem tako znan. „Miruj, da utrgam si molitve sad,” sem rekel in zaslovel po svetu.

Po plesu sem preplezal ljubezni zid in se skrivaj prikradel pod tvoj balkon. Najini družini sta bili sprti, midva se nikoli ne bi smela niti srečati, kaj šele zaljubiti. Poslušal sem te. Govorila si o meni, o pomenljivosti imena, priimka ... Spraševal sem se, ali naj poslušam ali spregovorim. Spregovoril sem, ni mi bilo žal.

Najina ljubezen je bila tako močna! Odločila sva se, da se poročiva. Takoj sem oddrvel k bratu Lorenzu in ga prosil za blagoslov. Sprva mi je nasprotoval, mi govoril o zaletavosti in o ljubezni do Rozaline. Nato je vendarle popustil in pristal na skrivno poroko. A tvoja družina je vztrajala, da se poročiš s Parisom, čeprav ga nisi marala.

Na trgu je Tybalt, tvoj bratranec, ubil mojega prijatelja Mercutia. Maščeval sem se. Vem, moral bi ravnati drugače. Zdaj vem! Ko je umrl, si bila ti, prelepa moja Julija, čisto iz sebe. Pregnan sem bil v Mantovo. Hotela si, da se najini družini pobotata, zato si odšla k bratu Lorenzu.

Prosila si ga za napoj, s katerim se zbudiš 42 ur po izpitju. Spila si ga v svoji sobi med pripravo na poroko s Parisom. Ta čas sem bil z Baltazarjem v Mantovi. Baltazar je prišel k meni s pismom in mi ga dal. Prebral sem ga. Bil sem v šoku. Da naj bi umrla, je pisalo. Nisem mogel verjeti, zato sem odjezdil v Verono. Pri tvoji krsti je stal Paris. Kakor me je videl, že je vzel meč v roke in se želel boriti. Seveda, da bi se žrtvoval tebi v čast, sem ga tudi jaz vzel v roke. Borila sva se bolj, kakor sem se kadarkoli. Izgubil je! Ker je bila njegova zadnja želja, da ga položim poleg tebe, sem mu to izpolnil. Ker sem še vedno čutil žalost, sem vzel strup, ki sem ga v Mantovi kupil pri lekarju. Izpil sem ga in kmalu padel k tvoji krsti.

Nato si se zbudila. Bila si presenečena, ko si videla svojega ljubega ležati mrtvega. Dala si mi še zadnji sladek poljub, nato pa vzela bodalo ter se zabodla.

Kmalu za tem sta prišli najini družini in videli najini trupli. Bili sta žalostni, a še večje je bilo začudenje, da sva ležala skupaj.

Tisti čas sva že skupaj stopala proti Nebesom. Najini družini sta se pobotali.

Tvoj Romeo

Franci Šegula, 9. a

Franci Šegula, 9. a

DRAGA JULIJA!

Pišem ti pismo o najini ljubezenski zgodbi in tragediji, ki se je zgodila. Vse se je začelo okrog 15. stoletja na trgu v Veroni. Najini družini sta se zelo sprli. Nisem te poznal in nisem vedel, da si iz Capuletove družine, ti pa ne, da sem jaz Monteg.

Ko sta se na trgu najini družini spopadli, je knez zagrozil, da bo naslednjič usmrtil tistega, ki bo to ponovil. Oče Capulet je ponudil tebe, da bi se poročila s Parisom. Da bi se ti, Julija, in Paris spoznala, ste pri vas v Capuletovem dvorcu priredili ples. Na ples sem prišel tudi jaz, nepovabljen. Po plesu me je Tybalt prepoznal in me je hotel ubiti, a ga je knez ustavil. Potem sva se midva, Julija, prvič videla. Isti trenutek sva se zaljubila, ne vedoč, da sva iz sprtih družin, a vseeno sva se še isto noč dobila na tvojem vrtu. Zate sem preplezal zid. Odločila sva se, da se bova poročila pri bratu Lorenzu, vendar tega nisva povedala nikomur.

Ko sta se na ulici srečala Tybalt in Marcutio, sta se spopadla. Tybalt je ubil Marcutia, jaz pa iz maščevanja Tybalta. Knez me je zato izgnal iz Verone.

Ko si ti, draga moja Julija, izvedela novico, si bila zelo žalostna, zato so se tvoji starši odločili, da te čim prej poročijo s Parisom. Jaz pa sem še isto noč prišel k tebi, da sva se še zadnjič videla, preden sem odšel iz Verone. Po tej noči so ti starši povedali za poroko, čemur si nasprotovala, a te oče ni poslušal.

Pri spovedi ti je brat Lorenzo ponudil stekleničko uspavala, da si lahko zaigrala lastno smrt. Privolila si v poroko in še tisti večer spila strup. Naslednje jutro te je dojka našla mrtvo.

Jaz nisem vedel za tvoj načrt. Moj sluga Baltazar je v Mantovo prinesel novico o tem, da si mrtva. Ker sem te tako močno ljubil, sem sklenil, da bom umrl ob tebi. Sporočilo o tem, da gre le za igro, ni prišlo do mene. V grobnici, kamor sem te prišel pogledat, sem srečal Parisa. Spopadla sva se in Paris je v boju umrl. Ko sem te zagledal, sem popil strup in umrl. Po moji smrti, ko sem že ležal ob tebi, si se prebudila in se od žalosti zabodla.

Ko sta prišli najini družini v grobnico, jima je brat Lorenzo povedal o dogodku. Po tragediji, ki se nikoli ne bi smela zgoditi, sta se družini pobotali.

Tako se je končala najina ljubezenska zgodba.

Romeo

Tjaša Kramberger, 9. a

Lijan Gavez, 8. a

MOJI LUBI SLOVENC!

Večina vas me že pozna. Sem sin mlinarja, duhovnik ter očka ... Trenutno živim v Nemčiji, ampak upam, da se bom lahko kdaj vrnil na Kranjsko. Vendar o tem kasneje.

Nekaj vas že ve, da sem prestopil v protestantsko vero, to tudi pojasni prej omenjeni stavek, da sem očka. Zakaj? Verjetno vas zanima ...

No, pa začnimo od začetka. Že leta 1517 je Martin Luther na vrata cerkve v Wittenbergu nabil 95 tez, ki govorijo o nujnih spremembah Cerkve – proti prodaji odpustkov, zahtevi po revni cerkvi, kot piše v Svetem pismu, odpravi celibata ... V času, ko sem bil duhovnik, me je zmotilo še to, da ljudje ne razumejo svete maše, kar bi morali.

Pišem tudi prvi slovenski knjigi, Katekizem in Abecednik. Katekizem vas bo naučil prave vere in verskih resnic, Abecednik pa branja in pisanja. Izobrazba je zelo pomembna! A ni enostavno. Jezik in črkopis mi povzročata velike preglavice, saj nista natančno določena. Pa tudi to, kako bom na Kranjsko pretovoril toliko knjig. Toda to so težave za kasneje, zdaj se moram fokusirati, da končam knjigi.

No, Slovenci, pričakujte še kakšno pismo ter dve novi knjigi. Obljubim vam, da pridem nazaj na Kranjsko in da bomo na koncu vsi pismeni.

Lep pozdrav

Rodoljub Ilirski

Gašper Hrenko, 9. a

SREČALA SEM PRIMOŽA TRUBARJA

Plaho sem pristopila k njemu, saj sem o njem slišala že veliko stvari. Res sem si ga želela kdaj videti v živo, ga spoznati in izvedeti, če je res takšen junak, kot so o njem govorili.

Ko sva se začela pogovarjati, mi je povedal, da je proti okrašenim cerkvam, prodaji odpustkov, celibatu, čaščenju svetnikov, romanjem, predvsem pa ga je motilo, da je bilo Sveto pismo v jeziku, ki ga ljudje niso razumeli. Ker je vsemu temu nasprotoval, je moral leta 1548 pobegniti v Nemčijo. Tam si je ustvaril družino in se poročil, saj mu je to kot protestantskemu duhovniku vera omogočala. V Nemčiji je zelo pogrešal svojo preljubo domovino in ljudi, zato je z njimi želel ohraniti stik. Začel je pisati knjige.

Pri pisanju knjig je imel veliko preprek, od finančnih do tistih, povezanih z lastno varnostjo, saj se je v tistem času izdajal kot Rodoljub Ilirski. Na Slovenskem ljudje niso znali brati in pisati, saj še nista bila določena jezik in črkopis. To mu je predstavljalo velik izziv, ki ga je sprejel.

Težavo z jezikom je rešil tako, da je uporabil ljubljanski govor, ki ga je dopolnjeval z značilnostmi iz dolenjskega narečja. Za črkopis je vzel osnovo najprej gotico in jo kasneje zamenjal z latinico, saj se mu je ta zdela primernejša.

Rodil se je leta 1508 v Rašici na Dolenjskem, šolal na Dunaju in služboval v Ljubljani, Zidanem Mostu in Trstu, napisal je tudi prvi dve slovenski knjigi, ki sta za naš narod zelo pomembni. Prva knjiga je Katekizem. V njem najdemo nauke iz Svetega pisma, razlage, zložene v pesmi, pridigo in molitev. Druga knjiga je imela le 8 strani in je vsebovala abecedo. Imenoval jo je Abecednik. Napisal ga je, saj si je želel, da bi se rojaki naučili brati in pisati. Hotel je le najboljše za svoj narod, zato jih je v svoji prvi knjigi prvič nagovoril z besedo Slovenci.

Že pred njim je nemški protestant Martin Luther nasprotoval Cerkvi, napisal 95 tez z zahtevami po preoblikovanju ter jih pribil na vrata cerkve v Wittenbergu.

Preden sva se poslovila, mi je zaupal, da je vse, kar je storil, storil za svoj narod in njemu ljube ljudi, ki jih bo imel vedno neizmerno rad.

Eva Cvetko, 9. a

Dornava, 8. 1. 2024

DRAGI ČLOVEK,

Mir tukaj. Že dolgo časa te opazujem in vedno bolj se mi dozdeva, da je vsaka tvoja nova generacija slabša. Vedno več je sprtih ljudi, krutih vojn, v katerih umirajo in trpijo nedolžni otroci ter starejši, vedno več je prelite nedolžne krvi. Dovolj je žrtev!

Opažam, da si prestopil mejo med dobrim in zlom, krivico in pravičnostjo, nedolžnim in odgovornim. A to ni moja krivda! Verjemi mi, da se trudim po najboljših močeh, da bi se vse vojne in spori končali. A brez tvoje pomoči mi ne bo nikoli uspelo!

Poglej, ljubi Človek, žrtve vojn, rasizma, seksizma, norčevanja in podobnih grozot, ki se godijo po svetu. Poglej stiske ljudi! Koliko solz je preteklo, koliko domov porušilo, družin umrlo? Vse, kar je ostalo, je želja po novem svetu, želja po boljših življenjskih razmerah.

Človek, odpri oči! Reši svet, ki se ruši pod tvojimi nogami, in pomagaj sočloveku!

Te prijazno pozdravljam.

Tvoj Mir

Jana Lepoša, Sofija Peteršič, Nina Valenko, 9. a

Tia Golob, 7. a

DRAGI ČLOVEK!

Svetovni mir leži v tvojih rokah kot dragocen dragulj, ki ga носиš v svojem srcu. Pozivam te, da si prizadevaš za enotnost, ljubezen, sočutje, da bi ustvaril svet, v katerem se lahko vsi otroci Zemlje združijo v harmoniji.

Mir ni zgolj odsotnost konfliktov, ampak tudi prisotnost ljubezni in spoštovanja. Z vsakim dejanjem ljubezni, s tem, ko se povezuješ z drugimi in si prizadevaš razumeti njihove potrebe, gradiš mostove, ki presegajo razlike in ustvarjajo trden temelj svetovnega miru.

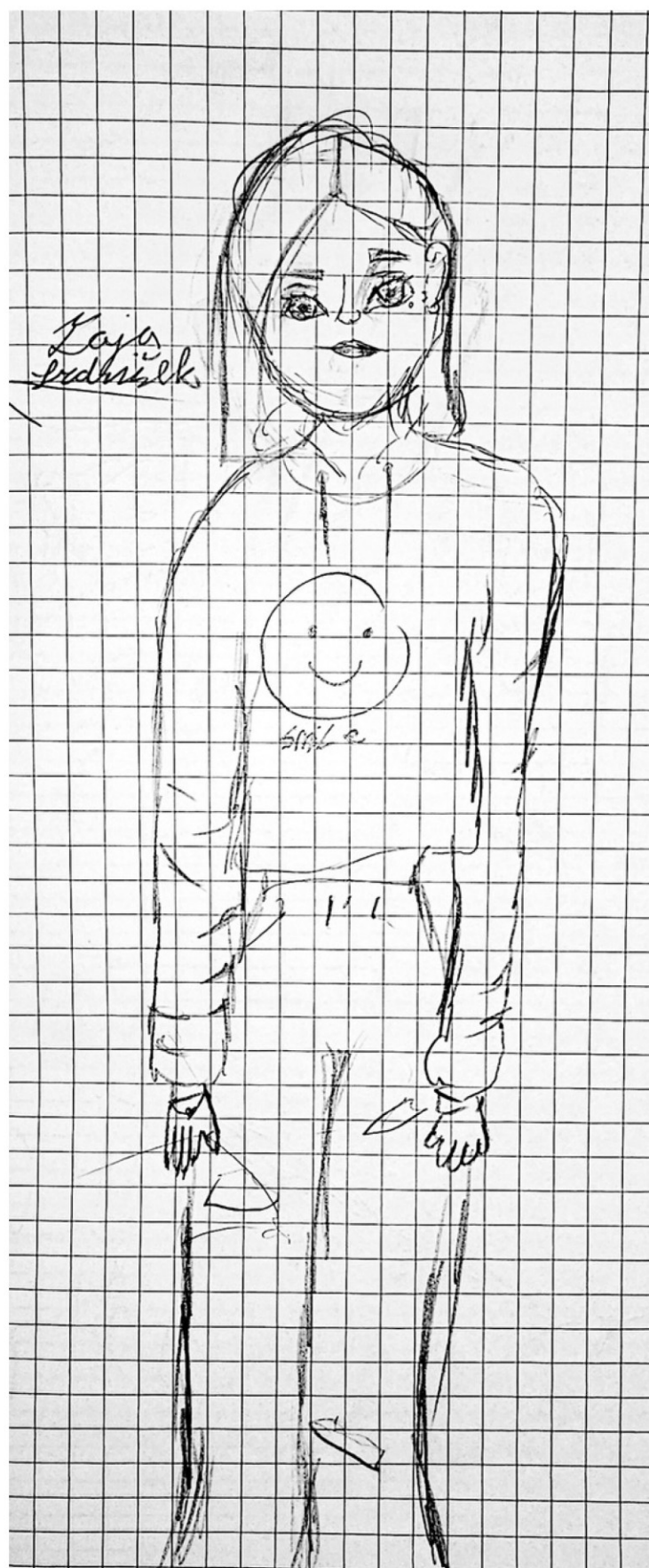
Dragi človek, pomembno je, da se zavedaš moči, ki jo imaš kot posameznik, da se odločiš delovati za skupno dobro. Bodi luč v temi, simbol upanja in edinosti. Naj bo vsak trenutek, ki ga deliš, priložnost za izgradnjo miru ne le med narodi, temveč tudi v vsakdanjem življenju.

Povezuj se, ustvari val ljubezni, ki bo preplaval svet. Bodi ambasador miru, s svojim zgledom navdihuj druge k enotnosti. Prepričan sem, da lahko s skupnimi prizadevanji ustvariš svet, v katerem bo mir neizpodbitna resničnost.

Z iskrenimi željami, da doprineseš k miru na svetu.

Mir

Žan Štebih, Blaž Kralj, Vid Jurič, Jaša Kokol, 9. a

Taja Srdinšek, 5. a

ALI DO SREČE VODI DOMIŠLIJA?

Sreča. Sreča je nekaj, česar ne moremo kupiti ali kar tako dobiti. Vsi jo doživljamo drugače. Zame so sreča družina, prijatelji, sončni zahodi ... Za nekoga drugega, ki svet doživlja bolj domišljjsko, fantazijsko, je lahko sreča kaj drugega. Sreča nima določene oblike. Srečo lahko predstavlja ljubljencek, fantazijski film ali roman ... Sreča je lahko Modri otok, ki spada v kategorijo romanov.

Mladinski pustolovski roman Modri otok je spisala Irena Androjna. Rojena je bila leta 1968, po poklicu je diplomirana slovenistka in anglistka. Z ustvarjanjem je začela že v mladih letih (s pesništvom), med in po študiju pa se je že ukvarjala s pisanjem daljših del – radijskih iger, otroške in mladinske literature. Eno izmed njenih del je tudi fantastični roman Modri otok, ki je bil nominiran za Levstikovo nagrado, večernico, uvrščen v katalog Bele vrane, prejel je tudi znak za izvirno slovensko leposlovno delo zlata hruška.

Književno delo Modri otok je ilustrirala Eva Mlinar. Izdan je bil leta 2023 v založbi Mladinska knjiga. Uvrščamo ga v fantazijski (v njem razberemo magijo, onostranstvo – neresničen svet), pustolovski (najstniki na otoku raziskujejo, zaidejo v težave in dogodivščine ...) in mladinski roman (najstniki se znajdejo v duševni stiski, vpletena je najstniška ljubezen, njihov odnos z odraslimi ...).

Modri otok pa ni le književno delo. Je domišljjski otok, kraj dogajanja, na katerem je vse mogoče, a le, če verjameš in vztrajaš. Osebnost ta otok vidim kot kraj, ki ogromno ponuja. S tem mislim naravo, vse lepote (Biserni zaliv, Črna in Bela pečina ...), obsežno morje, ki ni le voda, lahko je tretirano kot dom, točka, kjer se lahko sprostiš, pozabiš na vse slabo in se prepustiš toku življenja. Otok je zelo zanimiv, na njem se dogaja ogromno stvari, ki si jih v vsakdanjem življenju sploh ne moremo predstavljati.

Takšna je povezava med Stiborjem in njegovim konjičkom. Stibor je poseben lik, je ponovni začetnik sodelovanja s Kraljestvom neskončne zarje, ima zelo zapleteno preteklost, prepleta se z Marisino babico ... je pravzaprav tisti, ki je kriv za vse dogodke (dobre in slabe) na otoku, povezane s Kraljestvom. Kriv je tudi za srečanje in stkanje prijateljev med Leno, Adrijanom in Ernestom z Mariso, za sodelovanje trojice v vseh teh poslih ter širjenje njihovih obzorij razmišljanja ter navsezadnje tudi bralčevega načina razumevanja celotne knjige.

Če smo že pri Marisi, Leni, Adrijanu in Ernestu. Vsi štirje so najstniki. Vsak od njih doživlja neko svojo duševno stisko, ki se ji nikakor ne more izogniti. Iščejo rešitve, da bi se skrili pred težavami, a jim ne uspeva prav dobro. Lena in Ernest imata težave z očetom (očeta od obeh sta brezskrbna ...). Marisa se spopada s še hujšo stisko, saj je njen oče umrl, ko je bila še majhna. Odraščala je samo z mamo, babico in Dariom, maminim novim partnerjem. Adrijan se znajde v podobni stiski kot Marisa, le da žaluje za svojim najboljšim prijateljem Dejanom, ki se je pred kratkim ponesrečil s kolesom in umrl.

Vsi so ranjeni in ne najdejo prave rešitve, zato se zatekajo k stvarem, da vsaj za trenutek pozabijo na bolečino, ki prežema njihove prijateljske vezi. Drug drugega razumejo. Ne razlikujejo se od pravih najstnikov. Vsak se spopada z bitkami življenja – težavami s starši, sovrstniki, navsezadnje izgubo ljubljenega, slabo samopodobo ...

Kljub podobnostim so si književne osebe tudi različne. Že zaradi tega, ker so vsi odraščali in se razvijali v različnih okoljih. Marisa ni navajena drugega kot otoškega življenja in stalne bližine morja. Živi čisto kontrastno od ostalih treh likov, saj so vsi trije navajeni podeželja oz. mesta, v katerem prebivajo. Na morju so glavna prioriteta ribarjenje, turizem, narava, kar je popolno nasprotje življenju na kopnem. V mestih se redko pojavijo miti in starodavne magije, kot jih lahko srečamo na Modrem otoku. Lahko bi rekli, da jih je izoblikovalo okolje, dodala bi še travme oz. stiske, ki so jih formirale iz dneva v dan.

Vsak dan se srečujejo s starši, kot mi v resničnem svetu, tudi književni junaki iz prebrane knjige. Marisina mama je v knjigi predstavljena kot skrben starš. Zelo jo skrbi, kje se Marisa potepa, kod hodi, ko izgine za cel dan ali dva ... Marisa, ki se vsakodnevno srečuje z najstniškimi težavami, mami ne zaupa, misli, da je ne bo razumela, da je sitna ... A to je daleč od resnice. Mamo podpira njen novi partner Dario, ki jo zagovarja, Ksenji poskuša pomagati v situacijah s hčerko, a ga ta vedno znova odriva, saj je sama preobremenjena s svojimi težavami in stiskami.

Adrijan ni imel nikoli težav s starši. Vedno so se razumeli. Ernest in Lena pa lahko zase potrdita, da je včasih bolje, če očeta sploh ni doma. Ernest sicer živi z obema staršema, Lenini starši pa so ločeni, saj je njen oče vedno govoril, da se bo ubil. To je njo in njeno mamo zelo potrlo, na koncu pa se je mama zaradi stalne skrbi, ali se bo vrnil domov, le odločila za ločitev.

Tudi jaz se srečujem s podobnimi stiskami. Moji starši so se razšli, ko sem bila stara približno dve leti, zato so me knjiga in zgodbe književnih junakov zaznamovale bolj, kot bi si mislila. V določenih delih književne zgodbe sem našla opise svojega življenja. Razlika med mano in junaki iz knjige je v tem, da je mene ta sprememba zelo prizadela, saj sem bila v razredu edina, ki je odraščala brez očeta. Sedaj, ko sem starejša, je drugače. Sprijaznila sem se s spremembo in se naučila živeti z njo.

Naj zaključim z naslovom. Ali do sreče vodi domišljija? Če gledam z vidika, da je knjiga domišljajska, deli o Kraljestvu neskončne zarje v meni niso vzbudili presežnih čustev. Niso bili ravno po mojem okusu. Ni pa nujno, da je takšna vrsta domišljije vodilo do moje sreče. Kot sem že na začetku povedala, vsi srečo doživljamo po svoje in naša domišljija nima meja. Zato lahko do sreče vodi tudi domišljija.

Jana Lepoša, 9. a

Nia Gracer, 7. a

Blažka Golc, 7. a

FRIENDSHIP

All people in the town
know what friendship is.
Friendship is in our hearts.
We love each other and we are kind.

Friendship is in our hearts,
it's in the whole town.
We love each other
and we're friends with one another.

Minea Zemljarič, 4. a

GOAT IN THE BOAT

My goat has a boat.
It loves its boat.
It is very smart, so my goat
Can drive the boat.

And when the wind comes
my goat steers the boat
to safe harbor.

Jan Ljubič, 4. b

Sofija Peteršič, 9. a

Žana Vrabl, 6. a

I believe
That I have no control
In what others think of me
Or how they feel about me.

I believe
I will find a person who
Will love me as deeply as
I will love them.

I believe
Father's love needs to be natural,
And not forced.
I believe
My sister's opinion is
More important than mine.

I believe
Highschool crushes
Can truly hurt you.

I believe in
Afterlife happiness.

So believing can be overwhelming, imaginary or realistic.
In all cases it's good for you, so keep on believing.

Ela Petek, 9. a

I BELIEVE

People believe in a lot of things that
don't matter.

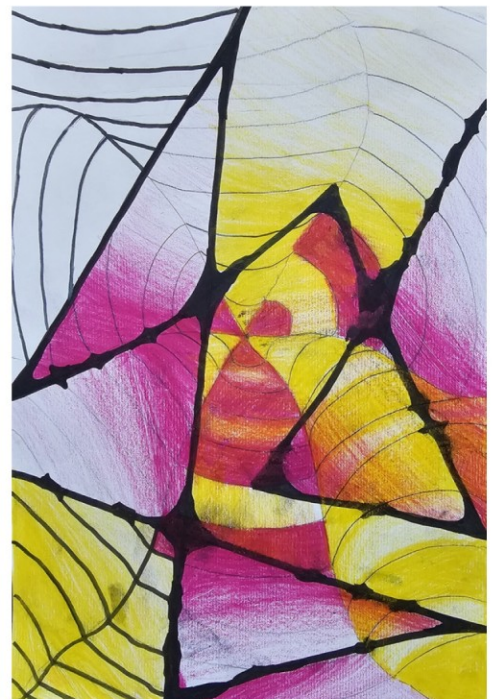
So what really matters?

I believe

That touch can be relaxing until
It goes too far.

I believe

Apologising too much is a sign of fear
That you're gonna do something
Wrong.

Tina Trunk, 6. a

I BELIEVE

Belief!

What does it mean to believe?
Is it peaceful like a sleeping bear,
or is it more messy like my morning
hair?

I believe in love,
even though I sometimes find it hard
to love,
and to believe.

I believe in truths,
his eyes might hide,
but sometimes his lies,
they take me for a ride.

I believe in little things,
like those stupid good times,
and those broken late nights.

I believe in her.
Even when her stupid ideas give me a
stroke
because she was there for me,
when my heart broke.

.

Manuel Šegula, 6. a

I believe in believing for no reason,
'cause I get it when your mind feels like
prison,
and I believe in broken times,
because I know how your body feels
with scarved lines.

I believe in angry world,
'cause I know how it feels
when it leaves you all sore.

And lastly I believe in us.
Even when our eyes are teary,
and our hearts are heavy,
I believe that me and you,
we are ready.

Saša Trunk, 9. a

WHEN I WAS A LITTLE KID

When I was a little kid,
there were a lot of things that I believed.
When I was a little kid.

I used to sleep in my mom's bed,
and swim in my own pink bath.
When I was a little kid.

And all of my stuffed animals,
were part of my own town,
when I closed my eyes.

When I was a little kid,
I had no worries and I played FRIV.
When I was a little kid.
My brothers were my whole world,
but now they're growing old.

When I was a little kid,
I wished that I wouldn't be a kid.
When I was a little kid,
life was easy and I was free.

I'm not a little kid anymore,
but now I wish to be a kid again.

Taja Šilak, 9. a

Jana Lepoša, 9. a

THE LOST GIRL

It was the beginning of winter 2009. A young couple went out to have dinner with their little daughter Virginia. Virginia was four years old and she loved the places where her parents would take her to. They always went to fancy restaurants. Her favourite one was called "Red Lobster".

But one time, it was five days before her birthday, she disappeared after they got home from her favourite restaurant. Virginia's parents got really worried and they called the police. The police was looking for her for many hours, but they didn't find her. Her parents were really devastating.

After fifteen years her parents still had hope to find her. In the meantime Virginia started going to school and she was already in high school. There she met a boy named Hunter who was in her class. She fell in love at first sight. But he didn't see her until a few months later when they needed to do a project together for English class. After that they started to hang out more and they started developing feelings for each other. After two weeks they started dating.

One day Hunter took Virginia to Red Lobster for their fancy date. When they got there, they were quickly seated. The date lasted for an hour and when they were going home they walked past a cute couple. They were Virginia's parents, but she didn't recognize them. When they saw her they knew immediately that it was Virginia so they approached them and started to talk to them. Virginia and Hunter were confused, but Virginia's parents explained their side of the story and then Virginia told them her side of the story.

They took a DNA test to figure out if she was their daughter and the test was positive. They were all happy that they were reunited. Virginia's family and Hunter's family met and they got along very well. Virginia and Hunter are still dating and they are very happy together...

Tia Cafuta, 9. a

SCHULTAGE

Wir verbringen einfache Schultage miteinander und haben wie immer Spaß zusammen. Wir helfen uns gerne gegenseitig und die Schulstunden vergehen schneller. Wir haben eine gute Zeit in der Schule, lernen viel und haben Freunde.

Eva Cvetko, 9. a

SCHÖNER SONNIGER TAG

Die sonne scheint am Himmel noch,
Der Tag beginnt, ich bin wach,
Die Blumen blühen bunt im Park,
Ich spüre Freude, es ist Tag.

Der Himmel blau, die Wolken ziehen.
Ein Vogel singt, die Luft ist frisch.

Ich lache, tanze, singe laut,
Die Welt ist bunt, so wie ein Traum.

Ela Petek, 9. a

Saša Trunk, 9. a

Anej Janžekovič, 8. b

MENTORICE IN MENTOR LITERARNIM PRISPEVKOM

1. razred: Sanja Tekmec, Tjaša Marinič, Nataša Šterman
2. razred: Vesna Čerček, Doroteja Draškovič
3. razred: Simona Perša, Mateja Čeh
4. razred: Monika Emeršič, Suzana Cmrekar, Romana Gabrovec
5. razred: Aleš Velikonja
6. razred: Vanja Zebec
7. razred: Nataša Ropič
8. razred: Nataša Ropič, Julija Preac
9. razred: Nataša Ropič, Julija Preac, Romana Gabrovec, Anita Taužič

MENTORICE LIKOVNIM PRISPEVKOM

1. razred: Sanja Tekmec, Tjaša Marinič, Nataša Šterman
2. razred: Vesna Čerček, Doroteja Draškovič
3. razred: Simona Perša, Mateja Čeh
- 4.– 9. razreda: Zlatka Prelog

Zbrala in uredila: Nataša Ropič

Likovna urednica: Zlatka Prelog

Likovno delo na naslovnici spredaj: Nia Žgeč, 9. a

Likovno delo na naslovnici zadaj: Ana Leben, 9. a

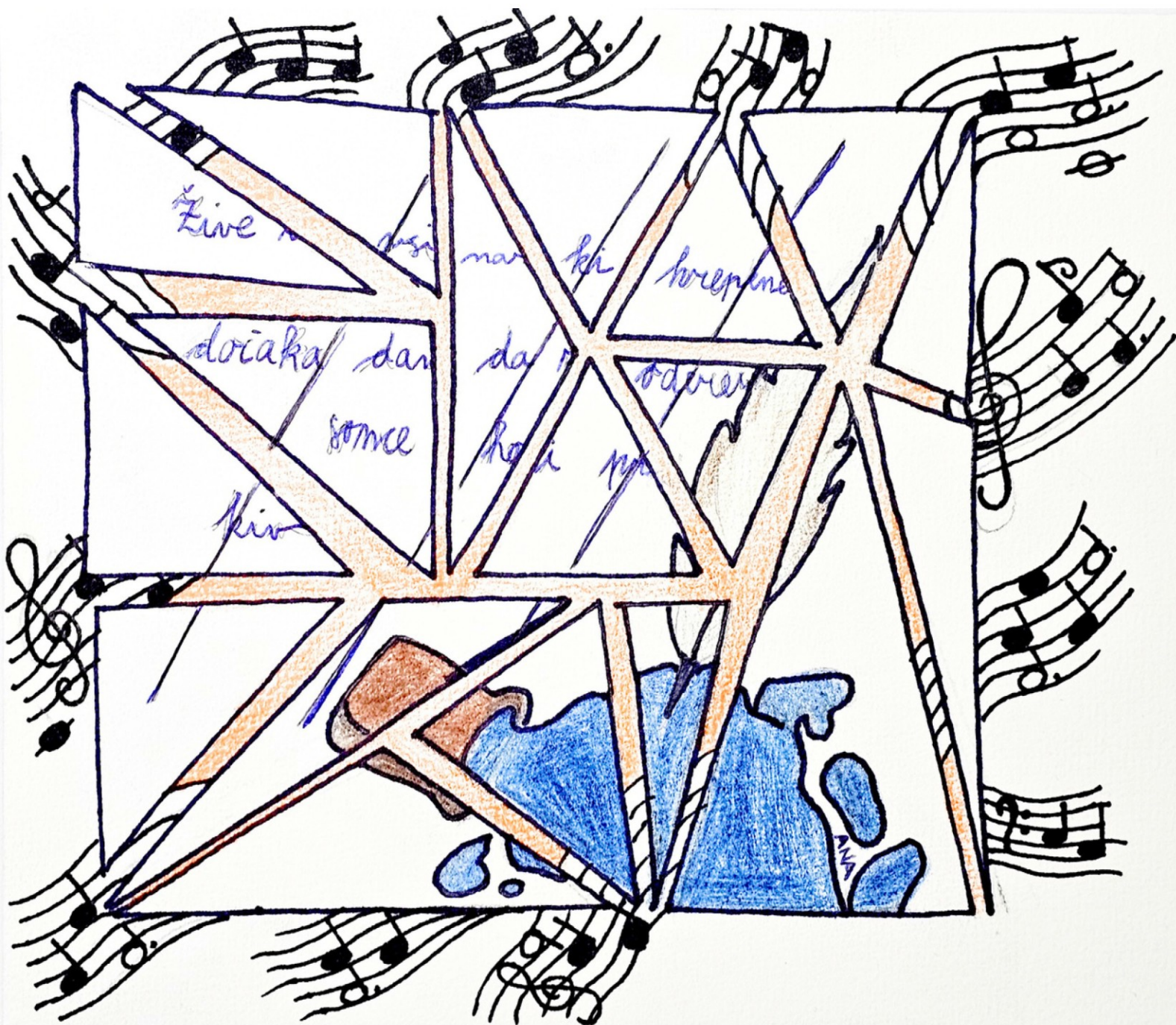
Jezikovni pregled: Nataša Ropič

Oblikovanje in prelom: Zlatka Prelog

Naklada: elektronska izdaja/objava glasila na spletni strani šole <https://www.os-dornava.si/>

Dornava, februar 2024

PRVI PANJ

Literarno glasilo učencev
Osnovne šole dr. Franja Žgeča Dornava

2023 / 2024

Februar 2024